
ธรรมนูญ ขององค์การศึกษาฯ สหประชาชาติ

และ

กฎบัตรของคณะกรรมการแห่งชาติ ว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติ

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ

ธรรมนูญ
ขององค์การศึกษา สหประชาชาติ

และ

กฎบัตรของคณะกรรมการแห่งชาติ
ว่าด้วยการศึกษา สหประชาชาติ

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ ว่าด้วยการศึกษา สหประชาชาติ

กระทรวงศึกษาธิการ

๒๕๓๐

ธรรมนูญขององค์การศึกษา วิทยาศาสตร์
และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ แปลจาก
Constitution of the United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

ผู้แปล : ดร. จตุรนต์ ธีระวิวัฒน์

กฎบัตรของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วย
การศึกษาฯ สหประชาชาติ แปลจาก
The Charter of National Commissions for Unesco

ผู้แปล : ดร. วิสูตร ตูยานนท์

จัดพิมพ์โดย สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ
ว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติ กองการสัมพันธ์ต่างประเทศ
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) เป็นหนึ่งในทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ มีความรับผิดชอบระหว่างประเทศเกี่ยวกับการศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม สังคมศาสตร์ และสื่อสารมวลชน

ยูเนสโกได้เริ่มใช้ธรรมนูญครั้งแรกในปี ๒๔๘๙ เพื่อกำหนดสิทธิและหน้าที่ขององค์การและประเทศสมาชิกที่พึงมีต่อกัน และจากการที่ยูเนสโกมีประเทศสมาชิกในทุกภูมิภาคทั่วโลก และประเทศสมาชิกส่วนใหญ่มีคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ของตน จึงได้มีการจัดทำกฎบัตรคณะกรรมการแห่งชาติ ขึ้น โดยกำหนดหน้าที่ที่สำคัญของคณะกรรมการแห่งชาติ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับความรับผิดชอบของรัฐบาลแห่งประเทศสมาชิก

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ ได้จัดแปลและพิมพ์ธรรมนูญยูเนสโกและกฎบัตรคณะกรรมการแห่งชาติ ขึ้น เพื่อมุ่งให้ประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจโดยทั่วไป การจัดแปลและเรียบเรียงหนังสือนี้ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจาก ดร.วิสูตร ตูยานนท์ (กองกฎหมาย กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ) และ ดร.จตุรนต์ ธีระวัฒน์ (คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ จึงขอขอบคุณผู้แปลทั้งสองท่านไว้ ณ โอกาสนี้

(นายสุรเดช วิเศษสุรการ)

เลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ
ว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติ

ธรรมนูญ ขององค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม แห่งสหประชาชาติ

รัฐบาลของรัฐภาคีแห่งธรรมนูญนี้ ประกาศในนามของประชาชาติ
ของตน

ว่าเนื่องจากสงครามเริ่มจากในจิตใจมนุษย์ การป้องกันสันติภาพจึงต้อง
สร้างขึ้นในจิตใจมนุษย์

ว่าความไม่รู้ถึงวิถีทางและชีวิตของกันและกัน ได้เป็นสาเหตุร่วมตลอดมา
ในประวัติศาสตร์มนุษยชาติของความระแวง และความไม่ไว้วางใจ
กันระหว่างประชาชาติทั้งหลายของโลกอันเป็นหนทางที่ทำให้ความ
ขัดแย้งกันเกิดเป็นสงครามขึ้นบ่อยครั้งเกินไป

ว่าสงครามครั้งใหญ่อันน่าสะพรึงกลัวที่เพิ่งสิ้นสุดลงเป็นสงครามที่เกิดขึ้น
ได้จากการถูกปฏิเสธมิให้ได้รับหลักประชาธิปไตยแห่งเกียรติศักดิ์,
ความเสมอภาคและความเคารพซึ่งกันและกันของมนุษย์ และ
จากการแพร่ขยายลัทธิแห่งความไม่เสมอภาคของมนุษย์และเชื้อ
ชาติเข้าแทนที่โดยอาศัยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์และความมีอคติ

ว่าการเผยแพร่อย่างกว้างขวางของวัฒนธรรมและการศึกษาของมนุษย์
ชาติเพื่อให้เกิดมีความยุติธรรมและเสรีภาพกับสันติภาพเป็นสิ่งที่

ชาติมิได้สำหรับเกียรติศักดิ์ของมนุษย์ และเป็นหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์
ซึ่งนานาชาติจะต้องปฏิบัติให้ลุล่วงไปด้วยจิตใจแห่งการช่วยเหลือ
และความห่วงใยซึ่งกันและกัน

ว่าสันติภาพที่ตั้งอยู่เพียงบนพื้นฐานของข้อตกลงทางการเมืองและเศรษฐกิจ
ของรัฐบาลทั้งหลายเท่านั้น คงจะไม่ใช่สันติภาพที่จะสามารถ
ทำให้ได้มาซึ่งความสนับสนุนอย่างเป็นเอกฉันท์ที่ยั่งยืนและจริงใจ
ของชาติทั้งหลายของโลก และว่าดังนั้นถ้าจะมีให้สันติภาพ
นั้นล้มเหลว สันติภาพต้องมีรากฐานอยู่บนความเป็นน้ำหนึ่งใจ
เดียวกันของมนุษยชาติทางปัญญาและศีลธรรม

ด้วยเหตุผลเหล่านี้ รัฐบาลแห่งธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งเชื่อมั่นในการให้โอกาส
ทางการศึกษาที่พร้อมมูลและเท่าเทียมกันสำหรับทุกคนในการ
แสวงหาความจริงอย่างไม่มีข้อจำกัด และในการแลกเปลี่ยนความ
คิดเห็นและความรู้โดยเสรี จึงตกลงและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาและเพิ่ม
พูนวิธีการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนของตนและที่จะใช้วิธีการ
เหล่านี้เพื่อความมุ่งหมายแห่งความเข้าใจซึ่งกันและกัน และความรู้
ที่แท้จริงขึ้น และสมบูรณ์ขึ้นของชีวิตของกันและกัน

ดังนั้น รัฐบาลทั้งหลายจึงก่อตั้งองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม
ขึ้นโดยธรรมนูญฉบับนี้ เพื่อความมุ่งหมายในอันที่จะทำให้วัตถุประสงค์
ประสงค์ทั้งหลายว่าด้วยสันติภาพระหว่างประเทศและความกินดี
อยู่ดีร่วมกันของมนุษยชาติ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของการก่อตั้งองค์
การสหประชาชาติ และเป็นสิ่งที่ได้ประกาศเป็นหลักการไว้ใน
กฎบัตรสหประชาชาตินั้น ให้เจริญก้าวหน้าขึ้นโดยผ่านทางความ
สัมพันธ์ทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมของประชาชาติ
ทั้งหลายในโลก

มาตรา ๑ ความมุ่งหมายและหน้าที่

๑. “องค์การ” มีความมุ่งหมายที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการก่อ
ให้เกิดสันติภาพและความมั่นคงโดยการส่งเสริมการร่วมงานกันระหว่าง

นานาชาติ โดยทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมเพื่อให้การ
เคารพในลักษณะสากลกว้างขวางยิ่งขึ้นอีก สำหรับความยุติธรรม หลัก
กฎหมายและสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นรากฐานต่าง ๆ อันเป็นที่ยืนยัน
สำหรับประชาชาติทั้งหลายของโลกโดยไม่จำกัดเชื้อชาติ เพศ หรือศาสนา
โดยกฎบัตรสหประชาชาติ

๒. เพื่อให้ความมุ่งหมายนี้เป็นความจริง “องค์การ” จะ

(ก) ร่วมงานกันในการทำให้ความรู้และความเข้าใจซึ่งกันและ
กันของประชาชาติทั้งหลาย เจริญก้าวหน้าขึ้นโดยผ่าน
ทางวิธีการทั้งปวงของการติดต่อสื่อสารระดับมวลชน
และเพื่อการนั้น เสนอแนะความตกลงระหว่างประเทศ
เช่น ที่อาจจำเป็นที่จะส่งเสริมกระแสดความคิดอันเสรีโดย
ทางถ้อยคำหรือภาพ

(ข) ให้แรงกระตุ้นใหม่ ๆ ต่อการศึกษาเพื่อประชาชนและ
ต่อการเผยแพร่วัฒนธรรมโดยการร่วมงานกับสมาชิก
ทั้งหลายในการพัฒนากิจการรรมด้านการศึกษาตามคำร้อง
ขอของสมาชิก

โดยการจัดให้มีการร่วมงานระหว่างนานาชาติอย่าง
เป็นกิจจะลักษณะ เพื่อจะทำให้อุดมคติว่าด้วยความเสมอ
ภาคแห่งโอกาสในการศึกษาเจริญก้าวหน้าขึ้น ทั้งนี้โดย
ไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ เพศ หรือความแตกต่างทางด้าน
เศรษฐกิจหรือสังคม

โดยการแนะนำวิธีการศึกษาที่เหมาะสมที่สุดที่จะ
เตรียมมนุษย์ให้พร้อมสำหรับความรับผิดชอบทั้งหลาย
ในเสรีภาพ

(ค) อำนวยไว้ เพิ่มพูน และเผยแพร่ความรู้

โดยทำให้ มีการอนุรักษ์และการคุ้มครองมรดกของโลก

ด้านหนังสือ งานศิลปะ และอนุสาวรีย์และอนุสรณ์สถาน
ทางประวัติศาสตร์และวิทยาศาสตร์

และเสนอแนะอนุสัญญาระหว่างประเทศที่จำเป็นต่อ
นานาชาติที่เกี่ยวข้องโดยสนับสนุนการร่วมมือระหว่าง
นานาชาติในกิจกรรมทางปัญญาทุกสาขา รวมทั้งการ
แลกเปลี่ยนระหว่างประเทศของบุคคลซึ่งปฏิบัติงานใน
วงการการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม และการ
แลกเปลี่ยนสิ่งพิมพ์ วัตถุที่มีคุณประโยชน์ทางศิลปะและ
วิทยาศาสตร์และสิ่งอื่น ๆ

โดยการริเริ่มวิธีการต่าง ๆ ของความร่วมมือระหว่าง
ประเทศที่คาดไว้ เพื่อที่จะให้ประชาชนของทุกประเทศได้
เข้าถึงสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่ประเทศใดประเทศหนึ่งจัดทำขึ้น

๓. เพื่อการรักษาเอกราช บุรณภาพและความแตกต่างที่อุดม
สมบูรณ์ของวัฒนธรรมและระบบการศึกษาต่าง ๆ ของรัฐสมาชิกขององค์การ
องค์การต้องไม่เข้าแทรกแซงในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งโดยสาระสำคัญอยู่ในเขต
อำนาจรัฐของรัฐสมาชิก

มาตรา ๒ สมาชิกภาพ

๑. ให้สมาชิกภาพขององค์การสหประชาชาตินำมาซึ่งสิทธิใน
สมาชิกภาพขององค์การ ศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชา
ชาติด้วย

๒. ภายใต้บังคับแห่งเงื่อนไขต่าง ๆ ของความตกลงระหว่างองค์
การนี้ กับองค์การสหประชาชาติซึ่งได้รับความเห็นชอบตามมาตรา ๑๐ แห่ง
ธรรมนูญนี้ รัฐต่าง ๆ ที่มีไซสมาชิกขององค์การสหประชาชาติอาจได้รับ
พิจารณาเข้าเป็นสมาชิกขององค์การได้ ตามคำแนะนำของคณะกรรมการ
บริหาร โดยคะแนนเสียงข้างมากสองในสามของที่ประชุมใหญ่

๓. ดินแดนหรือกลุ่มดินแดนที่มีได้รับผิดชอบการดำเนินการความสัมพันธระหว่างประเทศของตน อาจได้รับพิจารณาเข้าเป็นสมาชิกสมทบ โดยที่ประชุมใหญ่ โดยเสียงข้างมากสองในสามของสมาชิกที่เข้าประชุม และลงคะแนนเสียง ตามคำเรียกร้องซึ่งทำในนามของดินแดนหรือกลุ่มดินแดนเช่นว่าโดยสมาชิกหรือผู้มีอำนาจอื่น ซึ่งมีความรับผิดชอบในความสัมพันธระหว่างประเทศของดินแดนหรือกลุ่มดินแดนนั้น ลักษณะและขอบเขตของสิทธิและพันธกรณีของสมาชิกสมทบให้กำหนดโดยที่ประชุมใหญ่

๔. สมาชิกทั้งหลายขององค์การซึ่งถูกระงับการใช้สิทธิและเอกสิทธิ์ของสมาชิกภาพในองค์การสหประชาชาติตามคำร้องขอขององค์การสหประชาชาติ จะถูกระงับสิทธิและเอกสิทธิ์ขององค์การนี้

๕. สมาชิกทั้งหลายขององค์การที่ถูกไล่ออกจากองค์การสหประชาชาติจะสิ้นสุดการเป็นสมาชิกขององค์การนี้โดยอัตโนมัติ

๖. รัฐสมาชิกหรือสมาชิกสมทบใดขององค์การอาจถอนตัวออกจากองค์การโดยการแจ้งความจำนงให้ผู้อำนวยความสะดวกใหญ่ การแจ้งความจำนงเช่นว่านั้นจะมีผลในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีต่อจากปีซึ่งได้แจ้งความจำนงไว้

การถอนตัวออกเช่นว่านี้ ไม่กระทบกระเทือนพันธกรณีทางการเงินที่ค้างชำระต่อองค์การในวันที่การถอนตัวออกมีผล การแจ้งความจำนงถอนตัวออกโดยสมาชิกสมทบให้กระทำในนามของตนโดยรัฐสมาชิก หรือผู้มีอำนาจอื่นซึ่งมีความรับผิดชอบในความสัมพันธระหว่างประเทศของสมาชิกสมทบนั้น

มาตรา ๓ องค์การต่าง ๆ

องค์การประกอบด้วย ที่ประชุมใหญ่ คณะกรรมการบริหารและสำนักงานเลขาธิการ

มาตรา ๔ ที่ประชุมใหญ่

ก. องค์ประกอบ

๑. ที่ประชุมใหญ่ประกอบด้วยผู้แทนทั้งหลายของรัฐสมาชิกขององค์การ รัฐบาลของรัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะแต่งตั้งผู้แทนได้ไม่เกิน ๕ คน ซึ่งได้รับคัดเลือกขึ้นภายหลังจากการปรึกษาหารือกับคณะกรรมการแห่งชาติ หากได้มีการตั้งขึ้นหรือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม

ข. หน้าที่

๒. ที่ประชุมใหญ่จะกำหนดนโยบายและแนวทางหลักขององค์การ ที่ประชุมใหญ่จะวินิจฉัยโครงการต่าง ๆ ที่เสนอเพื่อพิจารณาโดยคณะกรรมการบริหาร
๓. เมื่อเห็นว่าสมควรและตามข้อกำหนดซึ่งที่ประชุมใหญ่จะได้ทำขึ้น ที่ประชุมใหญ่จะเรียกให้มีการประชุมระหว่างประเทศของรัฐต่าง ๆ ว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์และมนุษยชาติ หรือการเผยแพร่ความรู้ ที่ประชุมใหญ่หรือคณะกรรมการบริหารจะเรียกประชุมที่มีใช้ระดับรัฐบาลว่าด้วยเรื่องเดียวกันตามข้อกำหนดเช่นว่าก็ได้
๔. ในการลงมติรับเอาข้อเสนอเพื่อเสนอให้รัฐสมาชิกพิจารณานั้น ที่ประชุมใหญ่จะแยกระหว่างข้อเสนอแนะและอนุสัญญาระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่ได้เสนอให้พิจารณาเพื่อขอความเห็นชอบของรัฐสมาชิกทั้งหลาย ในกรณีแรกคะแนนเสียงข้างมากเพียงพอแล้ว ในกรณีหลังจำเป็นต้องได้เสียงข้างมากสองในสามรัฐสมาชิก แต่ละรัฐจะเสนอข้อเสนอแนะหรืออนุสัญญาให้ส่วนงานที่มีอำนาจหน้าที่ของตนพิจารณาภายในหนึ่งปีนับจาก

ปิดสมัยประชุมของที่ประชุมใหญ่ซึ่งลงมติรับเอาข้อเสนอแนะหรืออนุสัญญานั้น

๕. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของมาตรา ๕ วรรค ๕ (ค) ที่ประชุมใหญ่จะให้คำปรึกษาแก่องค์การสหประชาชาติในเรื่องต่าง ๆ ด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับองค์การสหประชาชาติ ตามข้อกำหนดและวิธีดำเนินการที่ตกลงไว้ระหว่างหน่วยงานที่เหมาะสมขององค์การทั้งสอง
๖. ที่ประชุมใหญ่จะรับและพิจารณารายงานต่าง ๆ ที่รัฐสมาชิกส่งมายังองค์การ ว่าด้วยการดำเนินการตามข้อเสนอแนะและอนุสัญญาที่อ้างถึงในวรรค ๕ ข้างบนหรือย่อสรุปของรายงานเหล่านี้ หากวินิจฉัยตั้งนั้น
๗. ที่ประชุมใหญ่จะเลือกสมาชิกของคณะกรรมการบริหารและตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ จะแต่งตั้งผู้อำนวยการใหญ่

ค. การลงคะแนนเสียง

๘. (ก) รัฐสมาชิกแต่ละรัฐมี ๑ คะแนนเสียงในที่ประชุมใหญ่ คำวินิจฉัยจะกระทำโดยเสียงข้างมากธรรมดา เว้นแต่ในกรณีซึ่งมีบทบัญญัติในธรรมนูญ หรือระเบียบข้อบังคับการประชุมของที่ประชุมใหญ่ให้จำต้องกระทำโดยเสียงข้างมาก สองในสาม เสียงข้างมากคือ เสียงข้างมากของบรรดาสมาชิกที่เข้าประชุม และลงคะแนนเสียง
- (ข) รัฐสมาชิกจะไม่มีคะแนนเสียงในที่ประชุมใหญ่ หากจำนวนคำบำรุงรวมทั้งหมดค้างชำระเกินกว่าจำนวนคำบำรุงที่ต้องชำระรวมกันสำหรับปีนั้นและสำหรับปีปฏิทินก่อนหน้านั้น

- (ค) ถึงกระนั้นก็ดี ที่ประชุมใหญ่จะอนุญาตให้รัฐสมาชิกนั้นลงคะแนนเสียงก็ได้หากทำให้พอใจได้ว่าการที่ไม่สามารถชำระมีสาเหตุมาจากสภาพการณ์ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของรัฐสมาชิก

ง. วิธีดำเนินการประชุม

๙. (ก) ที่ประชุมใหญ่จะประชุมในสมัยประชุมสามัญทุกสองปี ที่ประชุมใหญ่จะประชุมในสมัยประชุมวิสามัญก็ได้ หากตนวินิจฉัยที่จะทำเช่นนั้น หรือหากคณะกรรมการบริหารเรียกประชุมหรือตามคำเรียกร้องของรัฐสมาชิกหนึ่งในสามเป็นอย่างน้อย

(ข) ในสมัยประชุมแต่ละสมัย ที่ประชุมใหญ่จะกำหนดสถานที่ประชุมของสมัยประชุมสามัญครั้งต่อไป สถานที่ประชุมของสมัยวิสามัญให้วินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่ หากที่ประชุมใหญ่เป็นผู้เรียกประชุมหรือมิฉะนั้นก็ให้วินิจฉัยโดยคณะกรรมการบริหาร

๑๐. ที่ประชุมใหญ่จะลงมติรับเอาระเบียบข้อบังคับการประชุมของตนในสมัยประชุมแต่ละสมัย ที่ประชุมใหญ่จะเลือกประธานและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ

๑๑. ที่ประชุมใหญ่จะตั้งคณะกรรมการพิเศษและคณะกรรมการทางเทคนิคและหน่วยงานอื่นที่ต่ำลงไป เช่นที่อาจจำเป็นต่อความมุ่งหมายของตน

๑๒. ที่ประชุมใหญ่จะจัดให้มีการจัดดำเนินการต่าง ๆ ให้สาธารณชนสามารถเข้าฟังการประชุมได้ ภายใต้บังคับแห่งข้อบังคับซึ่งที่ประชุมใหญ่จะกำหนดขึ้น

จ. ผู้สังเกตการณ์

๑๓. ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหาร และโดย

เสียงข้างมากสองในสามที่ประชุมใหญ่ ภายใต้บังคับแห่งระเบียบข้อบังคับการประชุม อาจเชิญเป็นผู้สังเกตการณ์ในสมัยประชุมที่ระบุไว้โดยจำเพาะเจาะจงของที่ประชุมใหญ่และของคณะกรรมการ บรรดาผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ดังเช่นพวกที่อ้างถึงในมาตรา ๑๑ วรรค ๔

๑๔. เมื่อข้อตกลงอันมีลักษณะเป็นการหารือต่าง ๆ ได้รับความเห็นชอบในคณะกรรมการบริหารสำหรับองค์การระดับกึ่งรัฐบาลหรือไม่ใช้ระดับรัฐบาล ในลักษณะที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ วรรค ๔, องค์การเหล่านี้จะได้รับเชิญให้ส่งผู้สังเกตการณ์มาในสมัยประชุมของที่ประชุมใหญ่และของคณะกรรมการของที่ประชุมใหญ่

ฉ. บทบัญญัติเฉพาะกาล

๑๕. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติแห่งวรรค ๔ (ก) ของมาตรานี้ ที่ประชุมใหญ่จะดำเนินการประชุมสมัยที่ ๒๒ ในปีที่ ๓ ต่อจากสมัยประชุมที่ ๒๑ ของตน

มาตรา ๕ คณะกรรมการบริหาร

ก. องค์ประกอบ

๑. คณะกรรมการบริหารจะได้รับเลือกตั้งโดยที่ประชุมใหญ่จากบรรดาผู้แทนที่รัฐสมาชิกทั้งหลายแต่งตั้ง และจะประกอบด้วยสมาชิก ๕๑ คน ซึ่งแต่ละคนจะเป็นผู้แทนของรัฐบาลแห่งรัฐที่ตนเป็นคนชาติ ประธานที่ประชุมใหญ่จะเข้าประชุมโดยตำแหน่ง ในฐานะที่ปรึกษาของคณะกรรมการบริหาร
๒. ในการเลือกตั้งสมาชิกของคณะกรรมการบริหาร ที่

ประชุมใหญ่จะพยายามให้ได้บุคคลผู้ทรงคุณวุฒิทาง ศิลปะ มนุษยชาติ วิทยาศาสตร์ การศึกษาและทางการ เผยแพร่ความคิดเห็นและมีคุณสมบัติจากประสบการณ์ และความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่บริหารและปกครอง ของคณะกรรมการบริหาร ที่ประชุมใหญ่จะต้องคำนึงถึง ความแตกต่างทางวัฒนธรรมกับการแจกกระจายทาง ภูมิศาสตร์อย่างสมดุลด้วย ไม่ว่าในเวลาใดเวลาหนึ่งจะมี คนชาติของรัฐสมาชิกใดที่ปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการ บริหารได้ไม่เกินกว่า ๑ คน ทั้งนี้โดยไม่นับประธานที่ ประชุมใหญ่

๓. สมาชิกของคณะกรรมการบริหารจะปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่ ปิดสมัยประชุมของที่ประชุมใหญ่ซึ่งเป็นผู้เลือกตั้ง สมาชิกเหล่านั้น จนถึงปิดสมัยประชุมสามัญที่สองของ ที่ประชุมใหญ่ที่ต่อจากสมัยการเลือกตั้งนั้น สมาชิก เหล่านั้น ไม่มีสิทธิได้รับเลือกตั้งอีกทันทีเป็นวาระที่สอง ในสมัยประชุมสามัญสามัญของที่ประชุมใหญ่แต่ละสมัย ที่ประชุมใหญ่จะเลือกสมาชิกจำนวนหนึ่งที่จำเป็นเพื่อ เสริมตำแหน่งที่ว่างลงเมื่อสิ้นสมัยประชุมให้ครบ
๔. (ก) ในกรณีที่สมาชิกของคณะกรรมการบริหารถึงแก่ กรรมลงหรือลาออก ผู้รับหน้าที่แทนในเวลา ที่เหลือของวาระนั้น จะได้รับแต่งตั้งโดยคณะกรรมการ บริหารตามการเสนอนามของรัฐบาลแห่งรัฐ ซึ่งสมาชิคนั้นเป็นผู้แทนอยู่
- (ข) รัฐบาลที่เสนอนามและคณะกรรมการบริหารต้อง คำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในวรรค ๒ ของ มาตรานี้
- (ค) เมื่อสถานการณ์แวดล้อมพิเศษเกิดขึ้น ซึ่งตาม

ความเห็นที่ไตร่ตรองแล้วของรัฐของผู้แทน ทำให้ต้องเปลี่ยนผู้แทน แม้ว่าผู้แทนนั้นจะมีได้ยื่นใบลาออก ให้ดำเนินมาตรการต่าง ๆ ตามบทบัญญัติแห่งอนุวรรค (ก) ข้างบน

ข. หน้าที่

๕. (ก) คณะกรรมการบริหารจะต้องเตรียมระเบียบวาระสำหรับที่ประชุมใหญ่ คณะกรรมการบริหารจะต้องตรวจโครงการปฏิบัติงานสำหรับองค์การและงบประมาณรายจ่ายที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้อำนวยการใหญ่ได้เสนอเพื่อพิจารณาตามวรรค ๓ แห่งมาตรา ๔ และจะต้องเสนอโครงการปฏิบัติงานและงบประมาณรายจ่ายนี้พร้อมกับข้อเสนอแนะเช่นที่พิจารณาเห็นสมควรเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณา
- (ข) คณะกรรมการบริหารซึ่งกระทำการโดยอาศัยอำนาจของที่ประชุมใหญ่จะรับผิดชอบในการดำเนินโครงการซึ่งที่ประชุมใหญ่รับรองแล้วตามคำวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่และโดยคำนึงถึงสถานการณ์แวดล้อมที่เกิดขึ้นระหว่างสมัยประชุมสามัญสองสมัย คณะกรรมการบริหารจะใช้มาตรการที่จำเป็นทุกประการที่จะให้แน่ใจว่าการดำเนินโครงการโดยผู้อำนวยการใหญ่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสมเหตุสมผล
- (ค) ในระหว่างสมัยประชุมสามัญของที่ประชุมใหญ่ คณะกรรมการบริหารจะปฏิบัติหน้าที่ที่ปรึกษาแห่งสหประชาชาติก็ได้ ดังที่ระบุไว้ในมาตรา ๔ วรรค ๕ เมื่อปัญหาที่ต้องการคำแนะนำนั้นได้รับการพิจารณาในหลักการโดยที่ประชุมใหญ่แล้ว หรือ

เมื่อหนทางแก้ปัญหาแฝงอยู่ในคำวินิจฉัยของที่
ประชุมใหญ่

๖. คณะกรรมการบริหารจะเสนอแนะการรับเข้าเป็นสมาชิกใหม่ขององค์การต่อที่ประชุมใหญ่
๗. ภายใต้บังคับแห่งข้อวินิจฉัยของที่ประชุม, คณะกรรมการบริหารจะลงมติรับเอาระเบียบข้อบังคับการประชุมของตนเอง คณะกรรมการบริหารจะเลือกตั้งเจ้าหน้าที่จากบรรดาสมาชิกของตน
๘. คณะกรรมการบริหารจะประชุมในสมัยประจำอย่างน้อยปีละสองครั้งและจะประชุมในสมัยพิเศษก็ได้ หากประธานคณะกรรมการเรียกประชุม โดยความริเริ่มของตนเอง หรือตามคำร้องขอของสมาชิกของคณะกรรมการ ๖ คน
๙. ประธานคณะกรรมการบริหารในนามของคณะกรรมการบริหารจะเสนอในสมัยประชุมสามัญ แต่ละสมัยของที่ประชุมใหญ่ รายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมขององค์การ พร้อมกับหรือโดยปราศจากคำวิจารณ์ ซึ่งผู้อำนวยการใหญ่ต้องเตรียมขึ้นตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๖.๓ (ข)
๑๐. คณะกรรมการบริหารจะจัดดำเนินการทั้งปวงที่จำเป็นเพื่อปรึกษากับผู้แทนต่าง ๆ ขององค์การระหว่างประเทศหรือกับบุคคลผู้มีคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับปัญหาต่าง ๆ ภายในอำนาจหน้าที่ของตน
๑๑. ในระหว่างสมัยประชุมของที่ประชุมใหญ่ คณะกรรมการบริหารจะขอความเห็นแนะนำจากศาลยุติธรรมระหว่างประเทศว่าด้วยปัญหากฎหมายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในวงกิจกรรมขององค์การก็ได้

๑๒. แม้สมาชิกทั้งหลายของคณะกรรมการบริหารเป็นผู้แทนของรัฐบาลของตน สมาชิกเหล่านี้ก็ต้องใช้อำนาจต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมใหญ่ในนามของที่ประชุมเต็มคณะ

ค. บทเฉพาะกาล

๑๓. โดยไม่ถือถึงบทบัญญัติแห่งวรรค ๓ ของมาตรานี้
- (ก) สมาชิกของคณะกรรมการบริหารซึ่งได้รับเลือกตั้งก่อนสมัยประชุมที่ ๑๗ ของที่ประชุมใหญ่จะปฏิบัติหน้าที่จนสิ้นวาระที่ตนได้รับเลือกตั้ง
 - (ข) สมาชิกของคณะกรรมการบริหารที่ได้รับแต่งตั้งก่อนสมัยประชุมที่ ๑๗ ของที่ประชุมใหญ่ โดยคณะกรรมการบริหารตามบทบัญญัติแห่งวรรค ๔ ของมาตรานี้ให้เข้ามาแทนสมาชิกซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามวาระ ๔ ปี จะมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นครั้งที่ ๒ ตามวาระอีก ๔ ปี

มาตรา ๖ สำนักเลขาธิการ

๑. สำนักเลขาธิการจะประกอบด้วย ผู้อำนวยการใหญ่ ๑ คน และเจ้าหน้าที่ตามที่จำเป็น
๒. ผู้อำนวยการใหญ่จะได้รับเสนอนามโดยคณะกรรมการบริหารและแต่งตั้งโดยที่ประชุมใหญ่เป็นกำหนดเวลา ๖ ปี ภายใต้เงื่อนไขเช่นที่ที่ประชุมอาจจะให้ความเห็นชอบ และมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเพื่อการแต่งตั้งใหม่ ผู้อำนวยการใหญ่จะเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่บริหารขององค์การ
๓. (ก) ผู้อำนวยการใหญ่ หรือ รอง ซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยผู้อำนวยการใหญ่จะเข้าร่วมในการประชุมทั้งปวงของ

ที่ประชุมใหญ่ของคณะกรรมการบริหารและของคณะกรรมการต่าง ๆ ขององค์การโดยปราศจากสิทธิลงคะแนนเสียง ผู้อำนวยการใหญ่จะกำหนดข้อเสนอสำหรับการดำเนินการอันเหมาะสมของที่ประชุมใหญ่ และของคณะกรรมการบริหารและจะเตรียมร่างโครงการปฏิบัติงานขององค์การพร้อมกับงบประมาณรายจ่ายที่เกี่ยวข้องสำหรับเสนอให้คณะกรรมการบริหารพิจารณา

(ข) ผู้อำนวยการใหญ่จะเตรียมรายงานว่าด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การ และติดต่อเป็นระยะไปยังรัฐสมาชิกและคณะกรรมการบริหาร ที่ประชุมใหญ่จะเป็นผู้กำหนดระยะเวลาที่รายงานเหล่านี้ต้องครอบคลุมถึง

๔. ผู้อำนวยการใหญ่จะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการตามข้อบังคับเจ้าหน้าที่ซึ่งที่ประชุมใหญ่ให้ความเห็นชอบ ภายใต้เงื่อนไขแห่งการพิจารณาที่สำคัญยิ่งในอันที่จะให้มีมาตรฐานสูงสุดแห่งศักดิ์ศรี ประสิทธิภาพและความสามารถทางเทคนิค การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานทางภูมิศาสตร์ที่กว้างขวางที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

๕. หน้าที่และความรับผิดชอบต่าง ๆ ของผู้อำนวยการใหญ่และของเจ้าหน้าที่ จะเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบจำเพาะในลักษณะระหว่างประเทศ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ผู้อำนวยการใหญ่และเจ้าหน้าที่จะต้องไม่แสวงหาหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลใดหรือจากส่วนงานนอกองค์การใด ผู้อำนวยการใหญ่และเจ้าหน้าที่จะต้องละเว้นกระทำการอันอาจกระทบกระเทือนต่อตำแหน่งหน้าที่ของตนในฐานะข้าราชการระหว่างประเทศ รัฐสมาชิกแต่ละรัฐขององค์การตกลงที่จะเคารพลักษณะระหว่างประเทศของหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้อำนวยการใหญ่และ

เจ้าหน้าที่ และที่จะไม่แสวงหาทางใช้อิทธิพลต่อบุคคลเหล่านี้
ในการปฏิบัติหน้าที่ของเขา

๖. บทบัญญัติในมาตรานี้ ไม่ห้ามองค์การจัตดำเนินการพิเศษ
ต่าง ๆ ภายในองค์การสหประชาชาติ เพื่อการใช้บริการและ
เจ้าหน้าที่ร่วมกันและเพื่อการแลกเปลี่ยนตัวบุคคลระหว่างกัน

บทเฉพาะกาล

๗. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติแห่งวรรค ๒ ของมาตรานี้ ผู้อำนวยการ
ใหญ่ซึ่งได้รับการเสนอนามโดยคณะกรรมการบริหารและ
แต่งตั้งโดยที่ประชุมใหญ่ในปี ๑๙๘๐ จะปฏิบัติหน้าที่ตามวาระ
๗ ปี

มาตรา ๗ หน่วยประสานงานแห่งชาติ

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะดำเนินการต่าง ๆ เช่นที่เหมาะสมกับ
สภาพการณ์เฉพาะของตนเพื่อความมุ่งหมายในการให้หน่วย
งานหลักต่าง ๆ ที่สนใจในเรื่องการศึกษา วิทยาศาสตร์ และ
วัฒนธรรมได้เข้าร่วมกับงานขององค์การ โดยน่าจะเป็นการ
จัดตั้งคณะกรรมการแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้แทนของรัฐบาลและ
หน่วยงานเช่นว่าอย่างกว้างขวาง
๒. คณะกรรมาธิการแห่งชาติ หรือหน่วยประสานงานแห่งชาติ
ต่าง ๆ เมื่อมีอยู่จะกระทำการในฐานะที่ปรึกษาของคณะผู้แทน
ของตน ณ ที่ประชุมใหญ่ และของรัฐบาลของตนในเรื่อง
เกี่ยวกับองค์การและจะปฏิบัติงานเป็นตัวแทนติดต่อประสาน
งานในเรื่องทั้งปวงที่เป็นผลประโยชน์สำหรับองค์การ
๓. ตามคำร้องขอของรัฐสมาชิก องค์การจะตั้งสมาชิกของสำนัก
เลขาธิการคนหนึ่งเป็นตัวแทนไปปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการ

แห่งชาติของรัฐนั้นเป็นการชั่วคราวหรือถาวรก็ได้ เพื่อที่จะช่วยเหลือการพัฒนางานของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ รายงานต่าง ๆ ของรัฐสมาชิก

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องเสนอรายงานว่าด้วยกฎหมาย ข้อบังคับ และสถิติเกี่ยวกับกิจกรรมและสถาบันทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม และว่าด้วยการดำเนินการตามข้อเสนอแนะและอนุสัญญาต่าง ๆ ที่อ้างถึงในมาตรา ๔ วรรค ๔ ในห้องคำการพิจารณาตามเวลาและตามกรรมวิธีเช่นที่ที่ประชุมใหญ่จะกำหนดขึ้น

มาตรา ๙ งบประมาณ

๑. ห้องคำการเป็นผู้บริหารงบประมาณ
๒. ที่ประชุมใหญ่จะให้ความเห็นชอบและอนุมัติงบประมาณและการจัดสรรความรับผิดชอบทางการเงินระหว่างรัฐสมาชิกทั้งหลายขององค์การ ภายใต้บังคับแห่งข้อตกลงกับสหประชาชาติ เช่นที่อาจบัญญัติไว้ในความตกลงที่จะกระทำตามมาตรา ๑๐
๓. ผู้อำนวยการใหญ่ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร จะรับของขั้วมรดก และเงินอุดหนุนโดยตรงจากรัฐบาล สถาบันของรัฐและเอกชน สมาคมและเอกชนก็ได้

มาตรา ๑๐ ความสัมพันธ์กับองค์การสหประชาชาติ

องค์การนี้จะเข้ามีความสัมพันธ์กับองค์การสหประชาชาติโดยเร็วที่สุดเท่าที่พึงปฏิบัติได้ในฐานะทบวงการชำนัญพิเศษที่อ้างถึงในมาตรา ๕๗ ของกฎบัตรสหประชาชาติ ความสัมพันธ์นี้ให้ดำเนินการตามความตกลงกับสหประชาชาติภายใต้มาตรา ๖๓ ของกฎบัตร ความตกลงจะต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งความเห็นชอบของที่ประชุม

ใหญ่ขององค์การนี้ ความตกลงจะจัดให้มีความร่วมมือที่มีประ-
สิทธิผลระหว่างองค์การทั้งสองเพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายร่วม
และพร้อมกันนั้นก็จะรับรองความเป็นเอกเทศขององค์การนี้ ภาย
ในขอบเขตของอำนาจหน้าที่ตามที่ได้นิยามไว้ในธรรมนูญนี้ ความ
ตกลงเช่นว่า นอกจากเรื่องอื่นแล้วยังจะจัดให้มีการให้ความเห็นชอบ
และการจัดเงินงบประมาณขององค์การโดยสมัชชาใหญ่แห่งสห-
ประชาชาติก็ได้

มาตรา ๑๑ ความสัมพันธ์กับองค์การและทบวงการชำนัญ พิเศษระหว่างประเทศ

๑. องค์การนี้อาจร่วมมือกับองค์การและทบวงการชำนัญพิเศษ
ระหว่างรัฐบาลอื่นที่มีผลประโยชน์และกิจกรรมเกี่ยวข้องกับ
ความมุ่งหมายขององค์การ เพื่อการนี้ ผู้อำนวยการใหญ่ กระทำ
การโดยอาศัยอำนาจทั่วไปของคณะกรรมการบริหาร อาจ
สถาปนาความสัมพันธ์ทางการงานที่มีประสิทธิผลกับองค์การ
หรือทบวงการชำนัญเช่นว่า และตั้งคณะกรรมการร่วม เช่นที่
อาจจำเป็นในอันที่จะให้มีความร่วมมือที่มีประสิทธิผล ข้อ
ตกลงที่เป็นทางการใดที่กระทำกับองค์การหรือทบวงการชำนัญ
เช่นว่าจะอยู่ภายใต้บังคับแห่งความเห็นชอบของคณะกรรมการ
บริหาร
๒. เมื่อใดที่ที่ประชุมใหญ่ขององค์การนี้และส่วนงานที่มีอำนาจ
หน้าที่ขององค์การหรือทบวงการชำนัญพิเศษระหว่างรัฐบาล
อื่นใด ซึ่งความมุ่งหมายและอำนาจหน้าที่อยู่ในขอบเขตอำนาจ
หน้าที่ขององค์การนี้ เห็นสมควรที่จะให้มีการโอนทรัพยากร
และกิจการขององค์การและทบวงการชำนัญเหล่านั้นให้แก่
องค์การนี้ ผู้อำนวยการใหญ่ภายใต้บังคับแห่งความเห็นชอบ
ของที่ประชุมใหญ่จะจัดดำเนินการต่าง ๆ ที่ยอมรับได้ซึ่งกัน
และกันเพื่อความมุ่งหมายนี้

๓. องค์การนี้จะจัดดำเนินการต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับองค์การระดับระหว่างรัฐบาลอื่น ๆ สำหรับเรื่องความเป็นผู้แทนต่อกันและกันในการประชุมก็ได้
๔. องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ อาจจัดดำเนินการต่าง ๆ ที่เหมาะสมสำหรับการปรึกษาและร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศที่มีใช้ระดับรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์การนี้ และอาจเชิญองค์การเหล่านี้ให้ปฏิบัติภารกิจพิเศษ ความร่วมมือเช่นว่าจะรวมถึงการเข้าร่วมที่เหมาะสมโดยผู้แทนขององค์การ เช่นว่าในคณะกรรมการที่ปรึกษาซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยที่ประชุมใหญ่ก็ได้

มาตรา ๑๒ นิติฐานะขององค์การ

บทบัญญัติต่าง ๆ ของมาตรา ๑๐๔ และ ๑๐๕ แห่งกฎบัตรสหประชาชาติเกี่ยวกับนิติฐานะขององค์การนั้น เอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การนั้น ให้ใช้กับองค์การนี้ในทำนองเดียวกัน

มาตรา ๑๓ ข้อแก้ไขเพิ่มเติม

๑. ข้อเสนอสำหรับการแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญนี้จะมีผลเมื่อได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ โดยเสียงข้างมากสองในสาม ทั้งนี้การแก้ไขเพิ่มเติมเหล่านั้นซึ่งเกี่ยวข้องกับเปลี่ยนแปลงที่เป็นรากฐานแห่งเป้าหมายขององค์การหรือพันธกรณีใหม่สำหรับรัฐสมาชิกจะต้องได้รับการยอมรับในภายหลังโดยสองในสามของรัฐสมาชิกก่อนที่จะมีผลบังคับใช้ ร่างข้อความของข้อแก้ไขเพิ่มเติมที่เสนอมาย่างส่งไปยังรัฐสมาชิกโดยผู้อำนวยการใหญ่อย่างน้อย ๖ เดือน ล่วงหน้าก่อนการพิจารณาโดยที่ประชุมใหญ่

๒. ที่ประชุมใหญ่มีอำนาจที่จะลงมติรับเอาระเบียบข้อบังคับการประชุมโดยเสียงข้างมากสองในสามเพื่อการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้

มาตรา ๑๔ การตีความ

๑. ต้นฉบับภาษาอังกฤษและฝรั่งเศสแห่งธรรมนูญฉบับนี้ ให้ถือว่า มีผลใช้บังคับได้โดยเท่าเทียมกัน
๒. ปัญหาหรือข้อขัดแย้งใดเกี่ยวกับการตีความในธรรมนูญฉบับนี้ จะต้องมอบให้ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศหรืออนุญาโตตุลาการเป็นผู้ตัดสินตามแต่ที่ประชุมใหญ่จะกำหนดภายใต้ระเบียบข้อบังคับการประชุมของที่ประชุมใหญ่

มาตรา ๑๕ การเริ่มมีผลใช้บังคับ

๑. ธรรมนูญนี้จะอยู่ภายใต้บังคับแห่งการยอมรับ กรมสารการยอมรับจะต้องมอบไว้กับรัฐบาลแห่งสหราชอาณาจักรอังกฤษ
๒. ธรรมนูญนี้จะคงเปิดให้ลงนาม ณ ศูนย์เก็บเอกสารของรัฐบาลแห่งสหราชอาณาจักรอังกฤษ การลงนามอาจกระทำก่อนหรือหลังการมอบกรมสารการยอมรับ การยอมรับจะไม่มีผลหากมิได้มีการลงนามก่อนหน้าหรือภายหลัง
๓. ธรรมนูญนี้จะมีผลบังคับเมื่อได้รับการยอมรับโดยรัฐที่ลงนาม ๒๐ รัฐ การยอมรับในภายหลังจะมีผลทันที
๔. รัฐบาลของสหราชอาณาจักรอังกฤษจะแจ้งให้สมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติทราบถึงการรับกรมสารการยอมรับทั้งหมดและวันที่ธรรมนูญมีผลบังคับใช้ตามความในวรรคก่อน
ด้วยความเชื่อมั่นตามนั้น ผู้ลงนามข้างล่างซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบเพื่อการนั้น ได้ลงนามในธรรมนูญฉบับนี้เป็น

ภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส ต้นฉบับทั้งสองภาษาถือเป็นต้นฉบับ
โดยเท่าเทียมกัน

ทำ ณ กรุงลอนดอน เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๔๘๘
เป็นฉบับเดียวในภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส ซึ่งรัฐบาลแห่ง
สหราชอาณาจักรอังกฤษจะได้ส่งสำเนาที่รับรองถูกต้องไป
ให้รัฐบาลแห่งรัฐสมาชิกทั้งหมดของสหประชาชาติ.

กฎบัตร
ของ
คณะกรรมการแห่งชาติ
ว่าด้วยการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม
แห่งสหประชาชาติ

อารัมภบท

โดยที่ความมุ่งหมายขององค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ตามที่กำหนดโดยธรรมนูญขององค์การ คือ “เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดสันติภาพและความมั่นคง โดยการส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างนานาชาติ โดยทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม เพื่อทำให้การเคารพในลักษณะสากลกว้างขวางยิ่งขึ้นอีกสำหรับความยุติธรรม หลักกฎหมายและสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นรากฐานต่าง ๆ อันเป็นที่ยืนยันสำหรับประชาชาติทั้งหลายของโลก โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ เพศ ภาษาหรือศาสนา โดยกฎบัตรสหประชาชาติ”

โดยที่เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง หากจะให้องค์การนี้บรรลุความมุ่งหมายนี้ได้ รัฐสมาชิกแต่ละรัฐ องค์การฯ ควรได้รับความสนับสนุนอย่างจริงจังจากวงการปัญญาชนและวงการวิชาการและได้รับความร่วมมือจากประชากร

เมื่อคำนึงถึงขอบข่ายงานที่กำหนดไว้โดยมาตรา ๗ ของธรรมนูญที่บัญญัติเพื่อการนี้ว่า “รัฐสมาชิกแต่ละรัฐ พึงจัดการตามความเหมาะสม

แก่สภาพการเฉพาะตัวของตน เพื่อความมุ่งหมายในอันที่จะนำส่วนราชการ
หลักต่าง ๆ ของตน ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับเรื่องการศึกษา วิทยา-
ศาสตร์ และวัฒนธรรม เข้ามาร่วมงานขององค์การฯ ซึ่งควรกระทำโดย
การจัดตั้งคณะกรรมการแห่งชาติขึ้นมาชุดหนึ่ง ซึ่งมีความเป็นตัวแทนอย่าง
กว้างขวางของรัฐบาล และส่วนราชการเหล่านั้น”

โดยที่คณะกรรมการแห่งชาติทั้งหลาย ที่จัดตั้งขึ้นมาตามมาตรา ๗
ของธรรมนูญนี้ มีส่วนช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพที่จะทำให้อัตถุประสงค์
ของยูเนสโกเป็นที่รู้จักกันดีขึ้น ขยายขอบเขตอิทธิพลขององค์การฯ ให้
กว้างขวางขึ้น และส่งเสริมการดำเนินโครงการขององค์การฯ โดยนำวงการ
ปัญญาชนและวงการวิชาการต่าง ๆ ของแต่ละประเทศของตนเข้ามาเกี่ยวข้องกับ
งานนี้

โดยที่ที่ประชุมใหญ่ได้เห็นในโอกาสต่าง ๆ กัน และโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในสมัยประชุมที่ ๑๙ ถึงความจำเป็นที่จะต้องนำรัฐสมาชิกทั้งหลาย
เข้ามา โดยผ่านทางคณะกรรมการแห่งชาติของตน ร่วมในการจัดทำ อนุ-
วัตรการและประเมินผลของโครงการต่าง ๆ ขององค์การฯ และได้เสนอแนะ
ให้คณะกรรมการแห่งชาติได้รับการเสริมสร้างสถานะให้เข้มแข็งขึ้น ใน
ฐานะเป็นหน่วยงานด้านการให้คำแนะนำ การติดต่อประสานงาน การให้
สารนิเทศและด้านการบริหาร และให้มีความร่วมมือกันระหว่างกรรม-
การแห่งชาติทั้งหลายมากขึ้นในระดับภูมิภาคย่อย ระดับภูมิภาคและระดับ
ระหว่างภูมิภาค

ที่ประชุมใหญ่ ในการประชุมสมัยที่ ๒๐ ณ กรุงปารีส ในวันที่ ๒๗
พฤศจิกายน ๒๕๒๒ จึงให้ความเห็นชอบต่อกฎบัตรของคณะกรรมการ
แห่งชาติว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติทั้งหลาย

มาตรา ๑ ความมุ่งหมายและอำนาจหน้าที่

๑. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการแห่งชาติทั้งหลายคือนำกระทรวง
กรม หน่วยราชการ สถาบัน องค์กรต่าง ๆ และเอกชนที่ทำงานเพื่อความเจริญ

ก้าวหน้าของการศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และสารสนเทศ เข้ามาเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ของยูเนสโก เพื่อให้รัฐสมาชิกแต่ละรัฐสามารถ

ก. มีส่วนร่วมในการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงและความอยู่ดีกินดีร่วมกันของมนุษยชาติ โดยการเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของยูเนสโก ซึ่งมุ่งที่จะทำให้ความรู้และความเข้าใจซึ่งกันและกันของประชาชาติทั้งหลายเจริญก้าวหน้า ให้แรงกระตุ้นใหม่แก่การศึกษาของประชาชนและเผยแพร่วัฒนธรรม และอนุรักษ์ เพิ่มพูนและกระจายความรู้

ข. มีบทบาทเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในงานของยูเนสโก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดทำและดำเนินโครงการต่าง ๆ ของยูเนสโก

๒. เพื่อความมุ่งหมายนี้ คณะกรรมการแห่งชาติทั้งหลายจะ

ก. ร่วมมือกับรัฐบาลของตน และกับส่วนราชการ องค์การ สถาบันต่าง ๆ และเอกชนทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาต่าง ๆ ที่อยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของยูเนสโก

ข. สนับสนุนการเข้าร่วมของสถาบันต่าง ๆ ระดับชาติ ระดับรัฐบาล และที่มีใช้ระดับรัฐบาลและเอกชนต่าง ๆ ในการจัดทำและดำเนินโครงการของยูเนสโก เพื่อให้องค์การได้มาซึ่งความช่วยเหลือทางปัญญา ทางวิชาการ และทางฝ่ายบริหาร ที่ยูเนสโกอาจจำเป็นต้องได้รับ

ค. เผยแพร่สารสนเทศเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ โครงการและกิจกรรมของยูเนสโก และเร่งเร้าความสนใจของสาธารณชนต่อสิ่งเหล่านี้

๓. นอกจากนั้น และขึ้นอยู่กับความจำเป็นและการจัดการต่าง ๆ ของรัฐสมาชิกแต่ละรัฐ คณะกรรมการแห่งชาติอาจ

ก. เข้าร่วมในการวางแผนและการดำเนินกิจกรรมทั้งหลายของยูเนสโกซึ่งได้รับความช่วยเหลือตามโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (ยูเอ็นดีพี) โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (ยูเอ็นอีพี) กองทุนสหประชาชาติเพื่อกิจกรรมของประชากร และโครงการระหว่างประเทศอื่น ๆ

ข. เข้าร่วมในการหาผู้สมัครเข้ารับตำแหน่งงานของยูเนสโกที่
ใช้งบประมาณภายใต้โครงการปกติหรือที่มาจากแหล่งงบประมาณพิเศษ
อื่น ๆ และในการจัดสรรทุนของยูเนสโก

ค. เข้าร่วมกับคณะกรรมการแห่งชาติอื่น ๆ ในการศึกษาร่วมกัน
ในเรื่องที่เป็นผลประโยชน์ของยูเนสโก

ง. กระทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ทั่วไปของ
ยูเนสโก โดยความริเริ่มของตนเอง

๔. คณะกรรมการแห่งชาติจะร่วมมือซึ่งกันและกันและกับสำนักงาน
ส่วนภูมิภาคและศูนย์ต่าง ๆ ของยูเนสโก ในการผดุงความร่วมมือกันใน
ระดับภูมิภาค ระดับภูมิภาคย่อยและในระดับทวิภาคี ในเรื่องการศึกษา
วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และสารนิเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยอาศัยการจัดทำ
และดำเนินโครงการต่าง ๆ ร่วมกัน การร่วมมือกันนี้อาจเกี่ยวกับการตระ
เตรียมการ การอนุรักษ์และการประเมินผลของแผนงาน และอาจอยู่ใน
รูปของการสำรวจสู่ทางร่วมกัน การสัมมนา การประชุมหารือกัน และการ
ประชุม และการแลกเปลี่ยนสารนิเทศ วัสดุและการเยือนซึ่งกันและกัน ก็ได้

มาตรา ๒ บทบาทของคณะกรรมการแห่งชาติในความ สัมพันธ์ของตนกับบรรดาระัฐสมาชิก

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะเป็นผู้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบ
ของคณะกรรมการแห่งชาติของตนเอง โดยทั่วไปแล้ว คณะกรรมการแห่ง
ชาติทั้งหลาย

ก. ผดุงการติดต่อประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างหน่วยราชการ
และส่วนราชการของรัฐ สมาคมผู้ประกอบอาชีพและสมาคมอื่น ๆ มหา
วิทยาลัยต่าง ๆ และศูนย์วิจัยและการศึกษาอื่น ๆ และสถาบันอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
กับการศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และสารนิเทศ

ข. ร่วมมือกับคณะผู้แทนรัฐบาลของตนในที่ประชุมใหญ่และที่ประชุมระดับระหว่างรัฐบาล ซึ่งเรียกประชุมโดยยูเนสโก อาทิ โดยการเตรียมส่วนร่วมของรัฐบาลของตนในงานของที่ประชุมเหล่านี้

ค. ติดตามความคืบหน้าของโครงการของยูเนสโก และเรียกร้องให้หน่วยราชการที่เหมาะสมหันมาสนใจผลประโยชน์อันพึงได้จากความร่วมมือกันระหว่างประเทศ

ง. มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับโครงการของยูเนสโกและกับการประเมินผลของกิจกรรมนั้น

จ. จัดให้มีช่องทางสำหรับการเผยแพร่สารนิเทศที่ได้รับมาจากประเทศอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่เป็นผลประโยชน์ในประเทศทางด้านการศึกษาศาสตร์ วัฒนธรรม และสารนิเทศ

ฉ. สนับสนุนในระดับชาติให้มีการเจรจาหารือระหว่างสาขาวิชาต่าง ๆ และความร่วมมือกันระหว่างสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาศาสตร์ วัฒนธรรม และสารนิเทศเพื่อช่วยให้ทรัพยากรทางปัญญามีผลต่อการจัดลำดับความสำคัญสำหรับการพัฒนา

๒. โดยขึ้นอยู่กับการจัดดำเนินการต่าง ๆ ที่กระทำโดยรัฐสมาชิกแต่ละรัฐ นอกจากเรื่องอื่น ๆ แล้ว คณะกรรมการแห่งชาติยังอาจพึงคาดไว้ต้อง

ก. รับผิดชอบโดยลำพังหรือร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ต่อการปฏิบัติการตามแผนงานของยูเนสโกในประเทศ และต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของยูเนสโกในระดับภูมิภาคย่อย ระดับภูมิภาคหรือในระดับระหว่างประเทศ

ข. แจ้งให้หน่วยงานและสถาบันต่าง ๆ ของชาติได้ทราบเรื่องข้อสรุปและข้อเสนอแนะทั้งหลายที่ได้ลงมติรับเอาโดยที่ประชุมใหญ่หรือโดยที่ประชุมอื่น ๆ หรือที่รวมอยู่ในข้อศึกษาและรายงานต่าง ๆ สนับสนุนการอภิปรายของหน่วยราชการและสถาบันนั้น โดยคำนึงถึงความจำเป็นและลำดับความสำคัญก่อนหลังและจัดให้มีการติดตามผล ตามความจำเป็น

มาตรา ๓ บริการที่ให้แก่อยูเนสโกโดยคณะกรรมการแห่งชาติ

๑. ในรัฐสมาชิกแต่ละรัฐ คณะกรรมการแห่งชาติจะเป็นผู้ทำให้อยูเนสโกมีบทบาทอยู่เสมอในประเทศของตน และมีส่วนร่วมในความพยายามขององค์การฯ ในอันที่จะส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างประเทศในเรื่องของกิจกรรมทางปัญญา

๒. คณะกรรมการแห่งชาติเป็นแหล่งสารนิเทศที่สำคัญสำหรับยูเนสโกเกี่ยวกับความต้องการและลำดับความสำคัญของโครงการของชาติในเรื่องการศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรมและสารนิเทศ ซึ่งทำให้องค์การฯ สามารถคำนึงถึงความต้องการของรัฐสมาชิกทั้งหลายได้อย่างครบถ้วนขึ้นในการจัดทำโครงการของตน คณะกรรมการแห่งชาติยังมีส่วนร่วมในงานขององค์การฯ ด้านการจัดมาตรฐานและในการกำหนดแนวทางและการดำเนินโครงการต่าง ๆ ของตน โดยการแสดงความคิดเห็นของตนเมื่อมีการสำรวจหรือแสวงหาข้อมูลและโดยการตอบแบบสอบถามต่าง ๆ

๓. คณะกรรมการแห่งชาติเป็นผู้เผยแพร่สารนิเทศ

ก. ต่อบริการมวลชนและสาธารณชนโดยทั่วไปเกี่ยวกับวัตถุประสงค์โครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ของยูเนสโก

ข. ต่อบุคคลและสถาบันทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับด้านใด ๆ ก็ตามของงานของยูเนสโก

๔. คณะกรรมการแห่งชาติต้องสามารถมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพต่อการอนุวัติการของโครงการของยูเนสโก

ก. โดยการระดม ในนามของตนเอง ซึ่งความช่วยเหลือและความสนับสนุนของวงการผู้ชำนาญการพิเศษของประเทศ

ข. โดยการเข้ารับผิดชอบด้านปฏิบัติการสำหรับกิจกรรมในโครงการของยูเนสโกบางกิจกรรม

มาตรา ๔ ความรับผิดชอบของรัฐสมาชิกทั้งหลายต่อคณะกรรมการแห่งชาติ

๑. เป็นหน้าที่ของรัฐสมาชิกแต่ละรัฐตามมาตรา ๗ แห่งธรรมนูญฯ ที่จะต้องจัดให้คณะกรรมการแห่งชาติมีสถานะ โครงสร้างและทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็น ในอันที่จะทำให้คณะกรรมการแห่งชาติปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบของตน ต่อยูเนสโกและรัฐสมาชิกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. แต่ละคณะกรรมการแห่งชาติ ปกติจะประกอบด้วยผู้แทนของกรมส่วนราชการและหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในเรื่องการศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และสารสนเทศ ตลอดจนเอกชน ซึ่งเป็นผู้แทนของวงการผู้ชำนาญการพิเศษที่เกี่ยวข้อง สมาชิกของคณะกรรมการแห่งชาติ ควรมีอาวุโสในการทำงานและมีอำนาจหน้าที่สูงพอที่จะทำให้คณะกรรมการแห่งชาติ ได้มาซึ่งความสนับสนุนและความร่วมมือจากกระทรวงส่วนราชการ สถาบันแห่งชาติและเอกชนที่มีความสามารถที่จะมีส่วนร่วมในงานของยูเนสโกได้

๓. คณะกรรมการแห่งชาติอาจมีคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการประจำ หน่วยงานด้านการประสานงาน คณะอนุกรรมการต่าง ๆ และหน่วยงานรองอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

๔. เพื่อให้การปฏิบัติการของตนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการแห่งชาติจะต้องมี

ก. นิติฐานะซึ่งสอดคล้องกับมาตรา ๗ ของธรรมนูญของยูเนสโก และบทบัญญัติทั้งหลายของกฎบัตรนี้ ซึ่งนิยามไว้โดยชัดเจนเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบ ที่คณะกรรมการแห่งชาติได้รับมอบหมาย สมาชิกภาพของตน เงินไขที่ใช้บังคับในการปฏิบัติการของตน และทรัพยากรต่าง ๆ ที่คณะกรรมการอาจเบิกมาใช้ได้

ข. สำนักเลขาธิการถาวร ที่มี

๑. เจ้าหน้าที่ระดับสูง ซึ่งสถานะและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถานะ

ของเลขาธิการ ควรนิยามไว้ให้ชัดเจน และควรแต่งตั้งเป็นเวลาที่น่าพอใจ ที่จะทำให้มีความต่อเนื่องที่จำเป็นของประสบการณ์

๒. อำนาจและปัจจัยทางการเงินที่เพียงพอ จะทำให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งระบุไว้ในกฎบัตรนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และที่จะทำให้สามารถเพิ่มการเข้าร่วมของตนในกิจกรรมทั้งหลายขององค์การฯ ได้

๕. เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องจัดให้มีความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด ในรัฐสมาชิกแต่ละรัฐระหว่างคณะผู้แทนถาวรของตนในยูเนสโก และคณะกรรมการแห่งชาติของตน

มาตรา ๕ หน้าที่และความรับผิดชอบของยูเนสโกต่อคณะกรรมการแห่งชาติ

๑. เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยความสะดวกใหญ่ของยูเนสโก ที่จะใช้มาตรการที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุด ในอันที่จะนำคณะกรรมการแห่งชาติเข้ามาเกี่ยวข้องในการจัดทำ อนุวัตรการและประเมินผลของโครงการและกิจกรรมทั้งหลายขององค์การและที่จะทำให้แน่ใจได้ว่าจะมีการติดต่อประสานงานกันอย่างใกล้ชิดระหว่างส่วนราชการ ศูนย์และสำนักงานส่วนภูมิภาคต่าง ๆ ของยูเนสโก กับคณะกรรมการแห่งชาติ

๒. องค์การฯ จะผดุงการพัฒนาของคณะกรรมการแห่งชาติและจัดหา จนสุดความสามารถ ให้คณะกรรมการแห่งชาติมีเครื่องอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ก. โดยการให้คำแนะนำและจัดให้มีบริการด้านที่ปรึกษาหรือสมาชิกต่าง ๆ ของสำนักเลขาธิการยูเนสโก เพื่อที่จะช่วยเหลือรัฐสมาชิกทั้งหลายตามคำร้องขอของรัฐสมาชิคนั้น ในการจัดตั้งหรือจัดระบบของคณะกรรมการแห่งชาติของตนเสียใหม่

ข. โดยจัดให้มีการฝึกอบรมสำหรับเลขาธิการและเจ้าหน้าที่ประจำอื่น ๆ ที่เข้าใหม่ของคณะกรรมการแห่งชาติ

ค. โดยจัดหาความช่วยเหลือทางวัตถุให้แก่คณะกรรมการแห่งชาติ

ง. โดยแจ้งให้คณะกรรมการแห่งชาติทราบเกี่ยวกับภาระกิจของเจ้าหน้าที่ประจำและที่ปรึกษาของยูเนสโกที่ออกปฏิบัติภารกิจนอกสถานที่และเกี่ยวกับกิจกรรมอื่นใดของยูเนสโก ที่วางแผนไว้ว่าจะจัดขึ้นในประเทศของตน

จ. โดยจัดหาเอกสารและวัสดุต่าง ๆ ด้านสารนิเทศให้แก่คณะกรรมการแห่งชาติ

ฉ. โดยจัดให้คณะกรรมการแห่งชาติได้รับความสนับสนุนด้านการแปล การปรับให้เหมาะสมและการเผยแพร่ ซึ่งสิ่งพิมพ์และเอกสารต่าง ๆ ของยูเนสโก เป็นภาษาต่าง ๆ ของชาติตน และให้ความช่วยเหลือในการผลิตสิ่งตีพิมพ์ของตนเอง

๓. ยูเนสโกสามารถขยายและพัฒนาการดำเนินการของตน โดยอาศัยคณะกรรมการแห่งชาติต่าง ๆ ด้วยการ

ก. ทำสัญญากับคณะกรรมการแห่งชาติเมื่อใดก็ตามที่จำเป็น เพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่รวมอยู่ในโครงการของยูเนสโก

ข. จัดหาการสนับสนุนด้านการเงินให้สำหรับการประชุมระดับภูมิภาคย่อย ที่จัดขึ้นโดยคณะกรรมการแห่งชาติ เพื่อความมุ่งหมายที่จะอภิปรายข้อกังวลร่วมกัน จัดทำข้อเสนอที่เกี่ยวข้องกับโครงการต่าง ๆ และจัดให้มีการดำเนินการร่วมกันสำหรับโครงการที่จำเพาะเจาะจงต่าง ๆ

ค. ให้คำปรึกษาและความสนับสนุนทางด้านเทคนิคสำหรับการประชุมเช่นนั้น โดยการเข้าร่วมประชุมของเจ้าหน้าที่ประจำของยูเนสโก

ง. ผลักดันสถาปนาความสัมพันธ์ด้านความร่วมมือ ซึ่งจะช่วยให้คำวินิจฉัยที่ลงมติดังนั้นในที่ประชุมระดับภูมิภาคย่อย และระดับภูมิภาค ได้รับการปฏิบัติตาม

จ. จัดหาความสนับสนุนทางการเงินและทางเทคนิคสำหรับกลไก

ด้านการติดต่อประสานงานที่จัดตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการแห่งชาติ

ฉ. ผดุงการจัดระบบของการประชุมเลขาธิการโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับสมัยประชุมต่าง ๆ ของที่ประชุมใหญ่

๔. ยูเนสโกสนับสนุนให้มีการติดต่อกันระหว่างคณะกรรมการแห่งชาติทั้งหลายของภูมิภาคต่าง ๆ โดยให้การสนับสนุนต่อไปและเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ต่อ

ก. การประชุมทั้งหลายของกลุ่มเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติจากทุกภูมิภาค เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กันในปัญหาที่จำเพาะเจาะจง

ข. การปรึกษาหารือร่วมกันทั้งหลายระหว่างภูมิภาคของเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติต่าง ๆ

ค. คณะกรรมการแห่งชาติทั้งหลายของภูมิภาคใดที่ประสงค์จะส่งผู้สังเกตการณ์เข้าร่วมในการประชุมต่าง ๆ ของคณะกรรมการแห่งชาติของภูมิภาคอื่น ๆ

ง. โครงการร่วม และกิจกรรมอื่น ๆ ด้านความร่วมมือกัน ซึ่งดำเนินการโดยคณะกรรมการแห่งชาติทั้งหลายของภูมิภาคต่าง ๆ

ได้รับความเห็นชอบในข้อมติที่ ๗/๔๒ ซึ่งที่ประชุมใหญ่ของยูเนสโก ได้ลงมติรับเอาในการประชุมสมัยที่ ๒๐

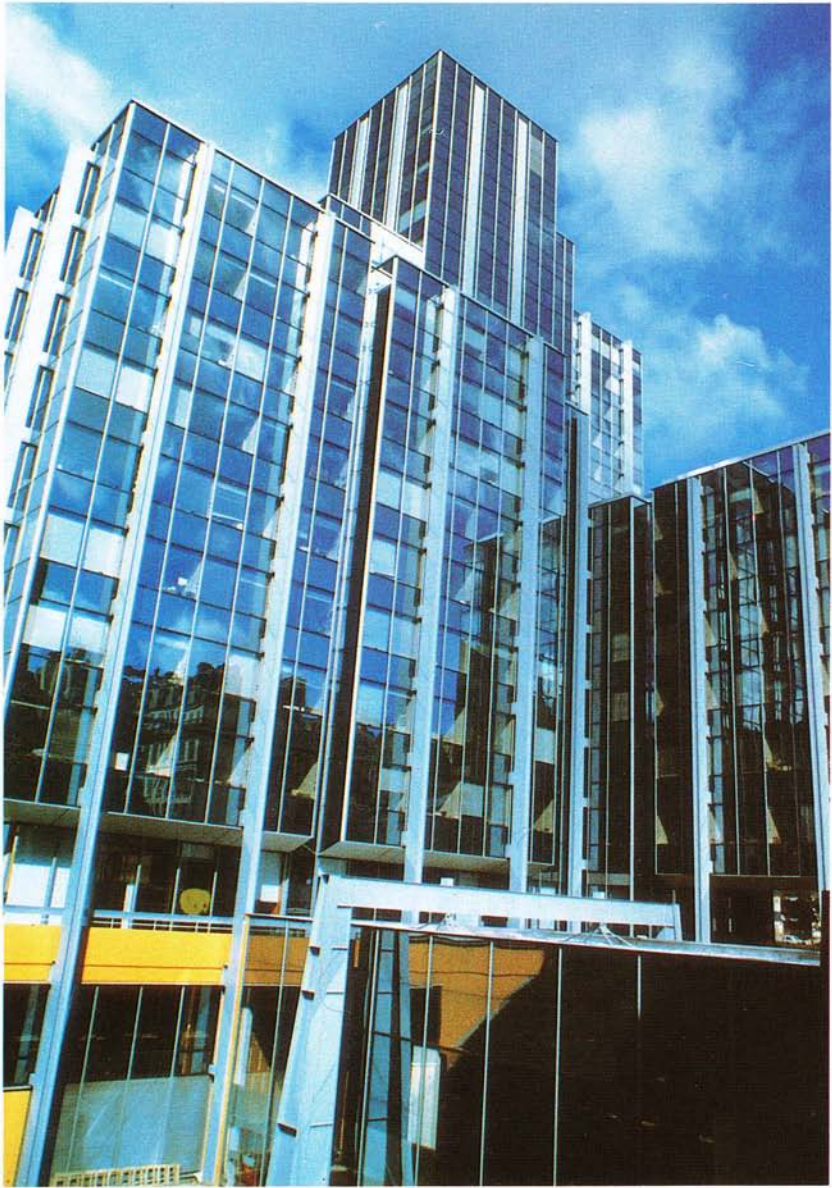
รายชื่อประเทศสมาชิกของยูเนสโก ในปี ๒๕๓๐ และวันที่เข้าเป็นสมาชิกขององค์การ

อัฟกานิสถาน	๔ พฤษภาคม ๒๕๑๑
แอลเบเนีย	๑๖ ตุลาคม ๒๕๐๑
แอลจีเรีย	๑๕ ตุลาคม ๒๕๐๕
อังกโกลา	๑๑ มีนาคม ๒๕๒๐
อันติกัวและบาร์บูดา	๑๕ กรกฎาคม ๒๕๒๕
อาร์เจนตินา	๑๕ กันยายน ๒๕๑๑
ออสเตรเลีย	๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙
ออสเตรีย	๑๓ สิงหาคม ๒๕๑๑
บาฮามาส	๒๓ เมษายน ๒๕๒๔
บาร์เรน	๑๘ มกราคม ๒๕๑๕
บังกลาเทศ	๒๗ ตุลาคม ๒๕๑๕
บาร์เบโดส	๒๔ ตุลาคม ๒๕๑๑
เบลเยียม	๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๙
เบลีซ	๑๐ พฤษภาคม ๒๕๒๕
เบนิน	๑๘ ตุลาคม ๒๕๐๓
ภูฏาน	๑๓ เมษายน ๒๕๒๕
โบลีเวีย	๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๙
บอตสวานา	๑๖ มกราคม ๒๕๒๓
บราซิล	๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙
บัลแกเรีย	๑๗ พฤษภาคม ๒๕๑๙
บูร์กินาฟาโซ	๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๓
พม่า	๒๗ มิถุนายน ๒๕๑๒
บุรุนดี	๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๕
สาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตโบลีเวียเซีย	๑๒ พฤษภาคม ๒๕๑๗

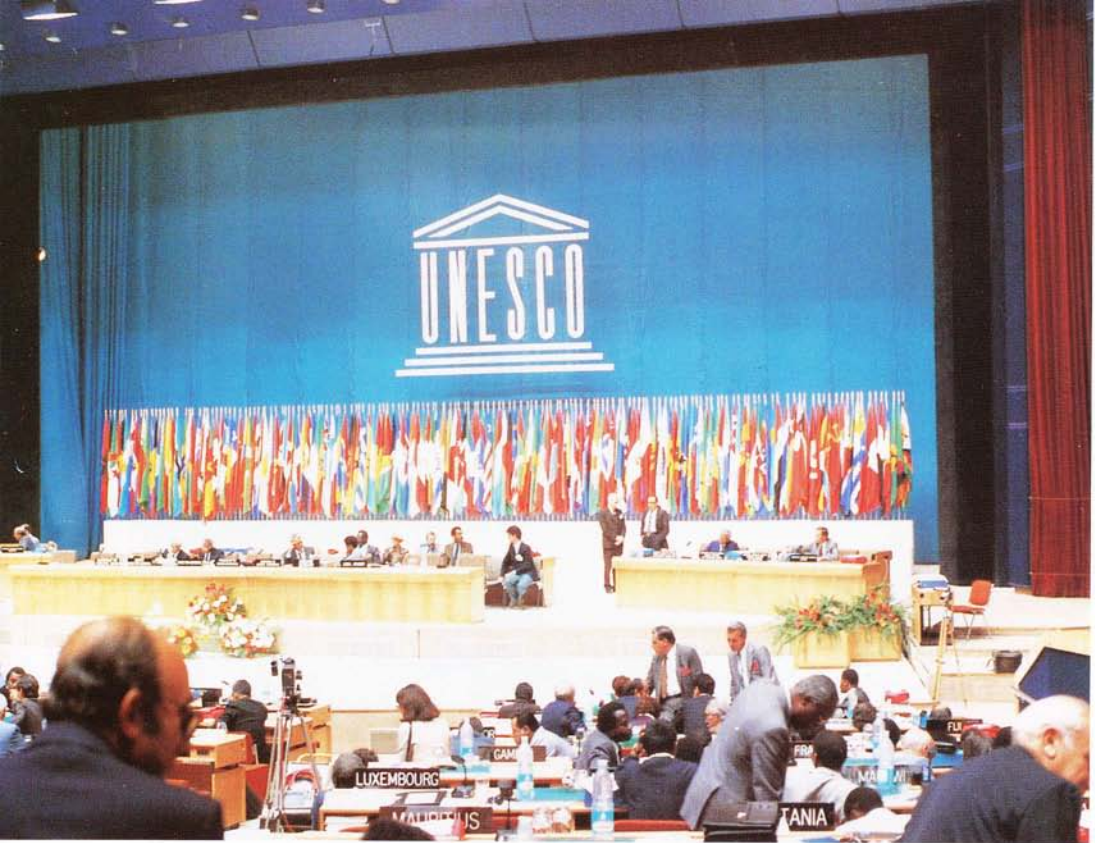
แคนาดา	๔ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
แคนเมอรูน	๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๓
เคปเวิร์ด	๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑
สาธารณรัฐแอฟริกากลาง	๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๓
ชาด	๑๙ ธันวาคม ๒๕๐๓
ชิลี	๗ กรกฎาคม ๒๕๙๖
จีน	๔ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
โคลัมเบีย	๓๑ ตุลาคม ๒๕๙๐
คอโมโรส	๒๒ มีนาคม ๒๕๒๐
คองโก	๒๔ ตุลาคม ๒๕๐๓
คอซตาริกา	๑๙ พฤษภาคม ๒๕๙๓
โกตดิวัวร์	๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๓
คิวบา	๒๙ สิงหาคม ๒๕๙๐
ไซปรัส	๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔
เซโกสโลวะเกีย	๔ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
กัมพูชา	๓ กรกฎาคม ๒๕๙๔
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี	๑๘ ตุลาคม ๒๕๒๗
เยเมน (ใต้)	๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๑
เดนมาร์ก	๔ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
โตมินิกา	๙ มกราคม ๒๕๒๒
สาธารณรัฐโตมินิกัน	๔ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
เอกวาดอร์	๒๒ มกราคม ๒๕๙๐
อียิปต์	๔ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
เอลซัลวาดอร์	๒๘ เมษายน ๒๕๙๑
อิเควทอเรียลกินี	๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๒
เอธิโอเปีย	๑ กรกฎาคม ๒๕๙๘
ฟีจี	๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๖
ฟินแลนด์	๑๐ ตุลาคม ๒๕๙๙
ฝรั่งเศส	๔ พฤศจิกายน ๒๕๘๙

สำนักงานใหญ่ยูเนสโก ที่ พลาซ เดอ ฟองเตอนัว กรุงปารีส

อาคารยูเนสโก ที่ มิวอลิส กรุงปารีส

ห้องประชุมที่สำนักงานใหญ่ยูเนสโก

บริเวณสำนักงานใหญ่ยูเนสโก

กาบอง	๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๓
แกมเบีย	๑ สิงหาคม ๒๕๑๖
สาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน	๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕
สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน	๑๑ กรกฎาคม ๒๕๙๔
กานา	๑๑ เมษายน ๒๕๐๑
กรีซ	๔ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
เกรนาดา	๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘
กัวเตมาลา	๒ มกราคม ๒๕๙๓
กินี	๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓
กินีบิสเซา	๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๗
กายอานา	๒๑ มีนาคม ๒๕๑๐
เฮติ	๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
ฮอนดูรัส	๑๖ ธันวาคม ๒๕๙๐
ฮังการี	๑๔ กันยายน ๒๕๙๑
ไอซ์แลนด์	๘ มิถุนายน ๒๕๐๗
อินเดีย	๔ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
อินโดนีเซีย	๒๗ พฤษภาคม ๒๕๙๓
อิหร่าน	๖ กันยายน ๒๕๙๑
อิรัก	๒๑ ตุลาคม ๒๕๙๑
ไอร์แลนด์	๓ ตุลาคม ๒๕๐๔
อิสราเอล	๑๖ กันยายน ๒๕๙๒
อิตาลี	๒๗ มกราคม ๒๕๙๑
จาเมกา	๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๕
ญี่ปุ่น	๒ กรกฎาคม ๒๕๙๔
จอร์แดน	๑๔ มิถุนายน ๒๕๙๓
เคนยา	๗ เมษายน ๒๕๐๗
คูเวต	๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๓
ลาว	๙ กรกฎาคม ๒๕๙๔
เลบานอน	๔ พฤศจิกายน ๒๕๘๙

เลโซโท	๒๙ กันยายน ๒๕๑๐
ไลบีเรีย	๖ มีนาคม ๒๕๙๐
ลิเบีย	๒๗ มิถุนายน ๒๕๙๖
ลักเซมเบิร์ก	๒๗ ตุลาคม ๒๕๙๐
มาดากัสการ์	๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๓
มาลาวี	๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๗
มาเลเซีย	๑๖ มิถุนายน ๒๕๐๑
มัลดีฟส์	๑๘ กรกฎาคม ๒๕๒๓
มาลี	๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๓
มอลตา	๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘
มอริเตเนีย	๑๐ มกราคม ๒๕๐๕
มอริเชียส	๒๕ ตุลาคม ๒๕๑๑
เม็กซิโก	๔ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
โมนาโก	๖ กรกฎาคม ๒๕๙๒
มองโกเลีย	๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๕
โมร็อกโก	๗ พฤศจิกายน ๒๕๙๙
โมซัมบิก	๑๑ ตุลาคม ๒๕๑๙
นามิเบีย	๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๑
เนปาล	๑ พฤษภาคม ๒๕๙๖
เนเธอร์แลนด์	๑ มกราคม ๒๕๙๐
นิวซีแลนด์	๔ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
นิการากัว	๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๙๕
ไนเจอร์	๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๓
ไนจีเรีย	๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๓
นอร์เวย์	๔ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
โอมาน	๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔
ปากีสถาน	๑๔ กันยายน ๒๕๙๒
ปานามา	๑๐ มกราคม ๒๕๙๓
ปาปัวนิวกินี	๔ ตุลาคม ๒๕๑๙

ปารากวัย	๒๐ มิถุนายน ๒๕๙๘
เปรู	๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
ฟิลิปปินส์	๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
โปแลนด์	๖ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
โปรตุเกส	๑๒ มีนาคม ๒๕๐๘
กาตาร์	๒๗ มกราคม ๒๕๑๕
สาธารณรัฐเกาหลี	๑๔ มิถุนายน ๒๕๙๓
โรมาเนีย	๒๗ กรกฎาคม ๒๕๙๙
รวันดา	๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๕
เซนต์คริสโตเฟอร์และเนวิส	๒๖ ตุลาคม ๒๕๒๖
เซนต์ลูเชีย	๖ มีนาคม ๒๕๒๓
เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์	๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖
ซามัว	๓ เมษายน ๒๕๒๔
ซานมารีโน	๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๗
ซาโตเมและปรินซิเป	๒๒ มกราคม ๒๕๒๓
ซาอุดีอาระเบีย	๔ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
เซเนกัล	๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๓
เซเชลส์	๑๘ ตุลาคม ๒๕๑๙
เซียร์ราลีโอน	๒๘ มีนาคม ๒๕๐๕
โซมาเลีย	๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓
สเปน	๓๐ มกราคม ๒๕๙๖
ศรีลังกา	๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๙๒
ซูดาน	๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๙๙
ซูรินาเม	๑๖ กรกฎาคม ๒๕๑๙
สวาซิแลนด์	๒๕ มกราคม ๒๕๒๑
สวีเดน	๒๓ มกราคม ๒๕๙๓
สวิตเซอร์แลนด์	๒๘ มกราคม ๒๕๙๒
ซีเรีย	๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๘๙
ไทย	๑ มกราคม ๒๕๙๒

โตโก	๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๓
ตองกา	๒๙ กันยายน ๒๕๒๓
ตรินิแดดและโตเบโก	๒ พฤศจิกายน ๒๕๐๕
ตูนิเซีย	๘ พฤศจิกายน ๒๔๙๙
ตุรกี	๔ พฤศจิกายน ๒๔๘๙
ยูกันดา	๙ พฤศจิกายน ๒๕๐๕
สาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียตยูเครเนีย	๑๒ พฤษภาคม ๒๔๙๗
สหภาพโซเวียต	๒๑ เมษายน ๒๔๙๗
สหรัฐอเมริกาบริติชเวสต์	๒๐ เมษายน ๒๕๑๕
แทนซาเนีย	๖ มีนาคม ๒๕๐๕
อุรุกวัย	๘ พฤศจิกายน ๒๔๙๐
เวเนซุเอลา	๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๘๙
เวียดนาม	๖ กรกฎาคม ๒๔๙๔
เยเมน (เหนือ)	๒ เมษายน ๒๕๐๕
ยูโกสลาเวีย	๓๑ มีนาคม ๒๔๙๓
ซาอุดี	๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓
แซมเบีย	๙ พฤศจิกายน ๒๕๐๗
ซิมบับเว	๒๒ กันยายน ๒๕๒๓
สมาชิกสมทบ	
หมู่เกาะบริติชเวอร์จิน	๒๖ ตุลาคม ๒๕๒๖
เนเธอร์แลนด์แอนทิสลิส	๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๒๖

Constitution of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization

Adopted in London on 16 November 1945 and amended by the General Conference at its second, third, fourth, fifth, sixth, seventh, eighth, ninth, tenth, twelfth, fifteenth, seventeenth, nineteenth, twentieth and twenty-first sessions.

The Governments of the States Parties to this Constitution on behalf of their peoples declare:

That since wars begin in the minds of men, it is in the minds of men that the defences of peace must be constructed;

That ignorance of each other's ways and lives has been a common cause, throughout the history of mankind, of that suspicion and mistrust between the peoples of the world through which their differences have all too often broken into war;

That the great and terrible war which has now ended was a war made possible by the denial of the democratic principles of the dignity, equality and mutual respect of men, and by the propagation, in their place, through ignorance and prejudice, of the doctrine of the inequality of men and races;

That the wide diffusion of culture, and the education of humanity for justice and liberty and peace are indispensable to the dignity of man and constitute a sacred duty which all the nations must fulfil in a spirit of mutual assistance and concern;

That a peace based exclusively upon the political and economic arrangements of governments would not be a peace which could secure the unanimous, lasting and sincere support of the peoples of the world, and that the peace must therefore be founded, if it is not to fail, upon the intellectual and moral solidarity of mankind.

For these reasons, the States Parties to this Constitution, believing in full and equal opportunities for education for all, in the unrestricted pursuit of objective truth, and in the free exchange of ideas and knowledge, are agreed and determined to develop and to increase the means of communication between their peoples and to employ these means for the purposes of mutual understanding and a truer and more perfect knowledge of each other's lives;

In consequence whereof they do hereby create the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization for the purpose of advancing, through the educational and scientific and cultural relations of the peoples of the world, the objectives of international peace and of the common welfare of mankind for which the United Nations Organization was established and which its Charter proclaims.

Article I Purposes and functions

1. The purpose of the Organization is to contribute to peace and security by promoting collaboration among the nations through education, science and culture in order to further universal respect for justice, for the rule of law and for the human rights and fundamental freedoms which are affirmed for the peoples of the world, without distinction of race, sex, language or religion, by the charter of the United Nations.

2. To realize this purpose the Organization will:
 - (a) Collaborate in the work of advancing the mutual knowledge and understanding of peoples, through all means of mass communication and to that end recommend such international agreements as may be necessary to promote the free flow of ideas by word and image;
 - (b) Give fresh impulse to popular education and to the spread of culture;
By collaborating with Members, at their request, in the development of educational activities;
By instituting collaboration among the nations to advance the ideal of equality of educational opportunity without regard to race, sex or any distinctions, economic or social;
By suggesting educational methods best suited to prepare the children of the world for the responsibilities of freedom;
 - (c) Maintain, increase and diffuse knowledge;
By assuring the conservation and protection of the world's inheritance of books, works of art and monuments of history and science, and recommending to the nations concerned the necessary international conventions;
By encouraging co-operation among the nations in all branches of intellectual activity, including the international exchange of persons active in the fields of education, science and culture and the exchange of publications, objects of artistic and scientific interest and other materials of information;
By initiating methods of international co-operation calculated to give the people of all countries access to the printed and published materials produced by any of them.
3. With a view to preserving the independence, integrity and fruitful diversity of the cultures and educational systems of the States Members of the Organization, the Organization is prohibited from intervening

in matters which are essentially within their domestic jurisdiction.

Article II Membership

1. Membership of the United Nations Organization shall carry with it the right to membership of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.
2. Subject to the conditions of the Agreement between this Organization and the United Nations Organization, approved pursuant to Article X of this Constitution, States not Members of the United Nations Organization may be admitted to membership of the Organization, upon recommendation of the Executive Board, by a two-thirds majority vote of the General Conference.
3. Territories or groups of territories which are not responsible for the conduct of their international relations may be admitted as Associate Members by the General Conference by a two-thirds majority of Members present and voting, upon application made on behalf of such territory or group of territories by the Member or other authority having responsibility for their international relations. The nature and extent of the rights and obligations of Associate Members shall be determined by the General Conference.¹
4. Members of the Organization which are suspended from the exercise of the rights and privileges of membership of the United Nations Organization shall, upon the request of the latter, be suspended from the rights and privileges of this Organization.
5. Members of the Organization which are expelled from the United Nations Organization shall automatically cease to be Members of this Organization.

1. Paragraph adopted by the General Conference at its sixth session (1951) (6C/Resolutions. p. 83). See below, p. 21, resolution 41.2, concerning the rights and obligations of Associate Members, adopted by the General Conference at the same session.

6. Any Member State or Associate Member of the Organization may withdraw from the Organization by notice addressed to the Director-General. Such notice shall take effect on 31 December of the year following that during which the notice was given. No such withdrawal shall affect the financial obligations owed to the Organization on the date the withdrawal takes effect. Notice of withdrawal by and Associate Member shall be given on its behalf by the Member State or other authority having responsibility for its international relations.¹

Article III Organs

The Organization shall include a General Conference, an Executive Board and a Secretariat.

Article IV The General Conference

A Composition

1. The General Conference shall consist of the representatives of the States Members of the Organization. The Government of each Member State shall appoint not more than five delegates, who shall be selected after consultation with the National Commission, if established, or with educational, scientific and cultural bodies.

B. Functions

2. The General Conference shall determine the policies and the main lines of work of the Organization. It shall take decisions on programmes submitted to it by the Executive Board.²
3. The General Conference shall, when it deems desirable and in accordance with the regulations to be made by it, summon international conferences of States on education, the sciences and humanities or the dissemination of knowledge; non-govern-

1. Paragraph adopted by the General Conference at its eighth session (1954) (8C/Resolutions, p. 12).

2. Paragraph amended by the General Conference at its seventh session (1952) (7C/Resolutions, p. 103).

- mental conferences on the same subjects may be summoned by the General Conference or by the Executive Board in accordance with such regulations.¹
4. The General Conference shall, in adopting proposals for submission to the Member States, distinguish between recommendations and international conventions submitted for their approval. In the former case a majority vote shall suffice; in the latter case a two-thirds majority shall be required. Each of the Member States shall submit recommendations or conventions to its competent authorities within a period of one year from the close of the session of the General Conference at which they were adopted.
 5. Subject to the provisions of Article V, paragraph 5 (c), the General Conference shall advise the United Nations Organization on the educational, scientific and cultural aspects of matters of concern to the latter; in accordance with the terms and procedure agreed upon between the appropriate authorities of the two Organization.²
 6. The General Conference shall receive and consider the reports sent to the Organization by Member States on the action taken upon the recommendations and conventions referred to in paragraph 4 above or, if it so decides, analytical summaries of these reports.³
 7. The General Conference shall elect the members of the Executive Board and, on the recommendation of the Board, shall appoint the Director-General.

C. Voting

8. (a) Each Member State shall have one vote in the General Conference. Decisions shall be made

1. Paragraph amended by the General Conference at its seventh session (1952) (7C/Resolutions, pp. 103-4).
2. Paragraph amended by the General Conference at its seventh session (1952) (7C/Resolutions, p. 104)
3. Paragraph amended by the General Conference at its seventeenth session (1972) (17C/Resolutions, p. 114).

by a simple majority except in cases in which a two-thirds majority is required by the provisions of this Constitution,¹ or the Rules of Procedure of the General Conference.² A majority shall be a majority of the Members present and voting.³

- (b) A Member State shall have no vote in the General Conference if the total amount of contributions due from it exceeds the total amount of contributions payable by it for the current year and the immediately preceding calendar year.⁴
- (c) The General Conference may nevertheless permit such a Member State to vote, if it is satisfied that failure to pay is due to conditions beyond the control of the Member Nation.⁵

D. Procedure

- 9. (a) The General Conference shall meet in ordinary session every two years. It may meet in extraordinary session if it decides to do so itself or if summoned by the Executive Board, or on the demand of at least one-third of the Member States.⁶

-
1. These provisions are the following: Article II.2 (admission of new Member states which are not Members of the United Nations, on the recommendation of the Executive Board); II.3 (admission of Associate Members); IV.4 (adoption of international conventions submitted for approval of Member States); IV.13 (admission of observers of non-governmental or semi-governmental organization: XIII.1 (amendments to the Constitution); XIII.2 (adoption of regulations governing the procedure for amendments of the Constitution).
 2. See Rule 81, paragraph 2, of the Rules of Procedure of the General Conference.
 3. Sub-paragraph amended by the General Conference at its tenth session (1958) (10C/Resolutions, p. 61).
 4. Sub-paragraph adopted by the General Conference at its fourth session (1949) and amended at its sixth (1951) and seventh (1952) (4C/Resolutions, p. 9, 6C/Resolutions, p. 85 and 7C/Resolutions, p. 104).
 5. Sub-paragraphs adopted by the General Conference at its fourth session (1949) (4C/Resolutions, p. 9).
 6. Sub-paragraphs (a) and (b) amended by the General Conference at its third (1948) and seventh (1952) sessions (3C/110, p. 113 and 7C/Resolutions, p. 104).

- (b) At each session the location of its next ordinary session shall be designated by the General Conference. The location of an extraordinary session shall be decided by the General Conference if the session is summoned by it, or otherwise by the Executive Board.¹
10. The General Conference shall adopt its own rules of procedure. It shall at each session elect a President and other officers.²
 11. The General Conference shall set up special and technical committees and such other subordinate bodies as may be necessary for its purposes.
 12. The General Conference shall cause arrangements to be made for public access to meetings, subject to such regulations as it shall prescribe.

E. Observers

13. The General Conference, on the recommendation of the Executive Board and by a two-thirds majority may, subject to its rules of procedure, invite as observers at specified sessions of the Conference or of its Commissions representatives of international organizations, such as those referred to in Article XI, paragraph 4.
14. When consultative arrangements have been approved by the Executive Board for such international non-governmental or semi-governmental organizations in the manner provided in Article XI, paragraph 4, those organizations shall be invited to send observers to sessions of the General Conference and its Commissions.³

1. Sub-paragraphs (a) and (b) amended by the General Conference at its third (1948) and seventh (1952) sessions (3C/110, p. 113 and 7C/Resolutions, p. 104).
2. Paragraph amended by the General Conference at its second session (1947) (2C/132, p. 63).
3. Paragraph adopted by the General Conference at its third session (1948) (3C/110, p. 113).

F. Transitional provision

15. Notwithstanding the provisions of paragraph 9 (a) of this Article, the General Conference shall hold its twenty-second session in the third year following its twenty-first session.¹

Article V Executive Board

A. Composition

1. The Executive Board shall be elected by the General Conference from among the delegates appointed by the Member States and shall consist of fifty-one members each of whom shall represent the Government of the State of which he is a national. The President of the General Conference shall sit *ex officio* in an advisory capacity on the Executive Board.²
2. In electing the members of the Executive Board the General Conference shall endeavour to include persons competent in the arts, the humanities, the sciences, education and the diffusion of ideas, and qualified by their experience and capacity to fulfil the administrative and executive duties of the Board. It shall also have regard to the diversity of cultures and a balanced geographical distribution. Not more than one national of any Member State shall serve on the Board at any one time, the President of the Conference excepted.
3. Members of the Board shall serve from the close of the session of the General Conference which elected them until the close of the second ordinary session of the General Conference following that election. They shall not be immediately eligible for a second term. The General Conference shall, at each of

1. Paragraph adopted by the General Conference at its twentieth session (1978) (20C/Resolutions, p. 160).

2. Paragraph amended by the General Conference at its seventh (1952), eighth (1954), ninth (1956), twelfth (1962), fifteenth (1968), seventeenth (1972), nineteenth (1976) and twenty-first (1980) sessions (7C/Resolutions, p. 104, 8C/Resolutions, p. 12, 9C/Resolutions, p. 70, 12C/Resolutions, p. 95, 15C/Resolutions, p. 103, 17C/Resolutions, p. 113, 19C/Resolutions, p. 93, 21C/Resolutions, p. 122).

its ordinary sessions, elect the number of members required to fill vacancies occurring at the end of the session.¹

4. (a) In the event of the death or resignation of a member of the Executive Board, his replacement for the remainder of his term shall be appointed by the Executive Board on the nomination of the Government of the State the former member represented.
- (b) The Government making the nomination and the Executive Board shall have regard to the factors set forth in paragraph 2 of this Article.
- (c) When exceptional circumstances arise, which, in the considered opinion of the represented State, make it indispensable for its representative to be replaced, even if he does not tender his resignation, measures shall be taken in accordance with the provisions of sub-paragraph (a) above.²

B. Functions

5. (a) The Executive Board shall prepare the agenda for the General Conference. It shall examine the programme of work for the Organization and corresponding budget estimates submitted to it by the Director-General in accordance with paragraph 3 of Article VI and shall submit them with such recommendations as it considers desirable to the General Conference.³
- (b) The Executive Board, acting under the authority of the General Conference, shall be responsible for the execution of the programme adopted by the Conference. In accordance with the decisions

1. Paragraph amended by the General Conference at its fifth (1950), seventh (1952), fifteenth (1968) and seventeenth (1972) sessions (5C/Resolutions, pp. 9-10, 7C/Resolutions, p. 104, 15C/Resolutions, p. 103 and 17C/Resolutions, p. 113).

2. Paragraph amended by the General Conference at its eighth (1954) and nineteenth (1976) sessions (8C/Resolutions, p. 12 and 19C/Resolutions, p. 93).

3. Sub-paragraphs (a), (b) and (c) amended by the General Conference at its seventh session (1952) (7C/Resolutions, p. 104).

of the General Conference and having regard to circumstances arising between two ordinary sessions, the Executive Board shall take all necessary measures to ensure the effective and rational execution of the programme by the Director-General.¹

- (c) Between ordinary sessions of the General Conference, the Board may discharge the functions of adviser to the United Nations, set forth in Article IV, paragraph 5, whenever the problem upon which advice is sought has already been dealt with in principle by the Conference, or when the solution is implicit in decisions of the Conference.¹
6. The Executive Board shall recommend to the General Conference the admission of new Members to the Organization.
7. Subject to decisions of the General Conference, the Executive Board shall adopt its own rules of procedure. It shall elect its officers from among its members.
8. The Executive Board shall meet in regular session at least twice a year and may meet in special session if convoked by the Chairman on his own initiative or upon the request of six members of the Board.
9. The Chairman of the Executive Board shall present, on behalf of the Board, to each ordinary session of the General Conference, with or without comments, the reports on the activities of the Organization which the Director-General is required to prepare in accordance with the provisions of Article VI.3 (b).²
10. The Executive Board shall make all necessary arrangements to consult the representatives of

1. Sub-paragraphs (a), (b) and (c) amended by the General Conference at its seventh session (1952) (7C/Resolutions, p. 104).

2. Paragraph amended by the General Conference at its seventh (1952) and eighth (1954) sessions (7C/Resolutions, pp. 104-5 and 8C/Resolutions, p. 13).

international organizations or qualified persons concerned with questions within its competence.

11. Between sessions of the General Conference, the Executive Board may request advisory opinions from the International Court of Justice on legal questions arising within the field of the Organization's activities.¹
12. Although the members of the Executive Board are representative of their respective Government they shall exercise the powers delegated to them by the General Conference on behalf of the Conference as a whole.²

C. Transitional provisions

13. Notwithstanding the provisions of paragraph 3 of this Article,
 - (a) Members of the Executive Board elected prior to the seventeenth session of the General Conference shall serve until the end of the term for which they were elected.
 - (b) Members of the Executive Board appointed, prior to the seventeenth session of the General Conference, by the Board in accordance with the provisions of paragraph 4 of this Article to replace members with a four-year term shall be eligible for a second term of four years.³

Article VI Secretariat

1. The Secretariat shall consist of a Director-General and such staff as may be required.
2. The Director-General shall be nominated by the Executive Board and appointed by the General Conference for a period of six years, under such

1. Paragraph adopted by the General Conference at its seventh session (1952) (7C/Resolutions, p. 105).
2. Paragraph amended by the General Conference at its eighth session (1954) (8C/Resolutions, p. 12).
3. Paragraph adopted by the General Conference at its seventeenth session (1972) (17C/Resolutions, p. 113).

- conditions as the Conference may approve, and shall be eligible for reappointment. He shall be the chief administrative officer of the Organization.
3. (a) The Director-General, or a deputy designated by him, shall participate, without the right to vote, in all meetings of the General Conference, of the Executive Board, and of the Committees of the Organization. He shall formulate proposals for appropriate action by the Conference and the Board, and shall prepare for submission to the Board a draft programme of work for the Organization with corresponding budget estimates.¹
 - (b) The Director-General shall prepare and communicate to Member States and to the Executive Board periodical reports on the activities of the Organization. The General Conference shall determine the periods to be covered by these reports.²
 4. The Director-General shall appoint the staff of the Secretariat in accordance with staff regulations to be approved by the General Conference. Subject to the paramount consideration of securing the highest standards of integrity, efficiency and technical competence, appointment to the staff shall be on as wide a geographical basis as possible.
 5. The responsibilities of the Director-General and of the staff shall be exclusively international in character. In the discharge of their duties they shall not seek or receive instructions from any Government or from any authority external to the Organization. They shall refrain from any action which might prejudice their positions as international officials. Each State Member of the Organization undertakes to respect the international character of the responsibilities of the Director-General and the staff, and

1. Sub-paragraph amended by the General Conference at its seventh session (1952) (7C/Resolutions, p. 113).

2. Sub-paragraph adopted by the General Conference at its eighth session (1954) (8C/Resolutions, p. 13).

not to seek to influence them in the discharge of their duties.

6. Nothing in this Article shall preclude the Organization from entering into special arrangements within the United Nations Organization for common services and staff and for the interchange of personnel.

Transitional provision

7. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, the Director-General nominated by the Executive Board and appointed by the General Conference in 1980 shall serve for a term of seven years.¹

Article VII National Co-operating Bodies

1. Each Member State shall make such arrangements as suit its particular conditions for the purpose of associating its principal bodies interested in educational, scientific and cultural matters with the work of the Organization, preferably by the formation of a National Commission broadly representative of the Government and such bodies.
2. National Commissions or National Co-operating Bodies, where they exist, shall act in an advisory capacity to their respective delegations to the General Conference and to their Governments in matters relating to the Organization and shall function as agencies of liaison in all matters of interest to it.
3. The Organization may, on the request of a Member State, delegate, either temporarily or permanently, a member of its Secretariat to serve on the National Commission of that State, in order to assist in the development of its work.

Article VIII Reports by Member States

Each Member State shall submit to the Organization, at such times and in such manner as shall be determined

1. Paragraph adopted by the General Conference at its twentieth session (1978) (20C/Resolutions, p. 161).

by the General Conference, reports on the laws, regulations and statistics relating to its educational, scientific and cultural institutions and activities, and on the action taken upon the recommendations and conventions referred to in Article IV, paragraph 4.¹

Article IX Budget

1. The Budget shall be administered by the Organization.
2. The General Conference shall approve and give final effect to the budget and to the apportionment of financial responsibility among the States Members of the Organization subject to such arrangement with the United Nations as may be provided in the agreement to be entered into pursuant to Article X.
3. The Director-General, with the approval of the Executive Board, may receive gifts, bequests, and subventions directly from Governments, public and private institutions, associations and private persons.

Article X Relations with the United Nations Organization

This Organization shall be brought into relation with the United Nations Organization, as soon as practicable, as one of the Specialized Agencies referred to in Article 57 of the Charter of the United Nations. This relationship shall be effected through an agreement with the United Nations Organization under Article 63 of the Charter, which agreement shall be subject to the approval of the General Conference of this Organization. The agreement shall provide for effective co-operation between the two Organizations in the pursuit of their common purposes, and at the same time shall recognize the autonomy of this Organization, within the fields of its competence as defined in this Constitution. Such agreement may, among other matters, provide for the approval and

1. Article amended by the General Conference at its seventeenth session (1972) (17C/Resolutions, p. 114).

financing of the budget of the Organization by the General Assembly of the United Nations.

Article XI Relations with other specialized international organizations and agencies

1. This Organization may co-operate with other specialized intergovernmental organizations and agencies whose interests and activities are related to its purposes. To this end the Director-General, acting under the general authority of the Executive Board, may establish effective working relationships with such organizations and agencies and establish such joint committees as may be necessary to assure effective co-operation. Any formal arrangements entered into with such organizations or agencies shall be subject to the approval of the Executive Board.
2. Whenever the General Conference of this Organization and the competent authorities of any other specialized intergovernmental organizations or agencies whose purpose and functions lie within the competence of this Organization deem it desirable to effect a transfer of their resources and activities to this Organization, the Director-General, subject to the approval of the conference, may enter into mutually acceptable arrangements for this purpose.
3. This Organization may make appropriate arrangements with other intergovernmental organizations for reciprocal representation at meetings.
4. The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization may make suitable arrangements for consultation and co-operation with non-governmental international organizations concerned with matters within its competence, and may invite them to undertake specific tasks. Such co-operation may also include appropriate participation by representatives of such organizations on advisory committees set up by the General Conference.

Article XII Legal status of the Organization

The provisions of Articles 104 and 105 of the Charter of the United Nations Organization¹ concerning the legal status of that Organization, its privileges and immunities, shall apply in the same way to this Organization.

Article XIII Amendments

1. proposals for amendments to this Constitution shall become effective upon receiving the approval of the General Conference by a two-thirds majority; provided, however, that those amendments which involve fundamental alterations in the aims of the Organization or new obligations for the Member States shall require subsequent acceptance on the part of two-thirds of the Member States before they come into force. The draft texts of proposed amendments shall be communicated by the Director-General to the Member States at least six months in advance of their consideration by the General Conference.
2. The General Conference shall have power to adopt by a two-thirds majority rules of procedure for carrying out the provisions of this Article.

Article XIV Interpretation

1. The English and French texts of this Constitution shall be regarded as equally authoritative.

1. *Article 104.* The Organization shall enjoy in the territory of each of its Members such legal capacity as may be necessary for the exercise of its functions and the fulfilment of its purposes.

Article 105. 1. The Organization shall enjoy in the territory of its Members such privileges and immunities as are necessary for the fulfilment of its purposes.

2. Representatives of the Members of the United Nations and officials of the Organization shall similarly enjoy such privileges and immunities as are necessary for the independent exercise of their functions in connexion with the Organization.

3. The General Assembly may make recommendations with a view to determining the details of the application of paragraphs 1 and 2 of this Article or may propose conventions to the Members of the United Nations for this purpose.

2. Any question or dispute concerning the interpretation of this Constitution shall be referred for determination to the International Court of Justice or to an arbitral tribunal, as the General Conference may determine under its rules of procedure.

Article XV Entry into force

1. This Constitution shall be subject to acceptance. The instrument of acceptance shall be deposited with the Government of the United Kingdom.
2. This Constitution shall remain open for signature in the archives of the Government of the United Kingdom. Signature may take place either before or after the deposit of the instrument of acceptance. No acceptance shall be valid unless preceded or followed by signature.
3. This Constitution shall come into force when it has been accepted by twenty of its signatories. Subsequent acceptances shall take effect immediately.
4. The Government of the United Kingdom will inform all Members of the United Nations of the receipt of all instruments of acceptance and of the date on which the Constitution comes into force in accordance with the preceding paragraph.

In faith whereof, the undersigned, duly authorized to that effect, have signed this Constitution in the English and French languages, both texts being equally authentic.

Done in London the sixteenth day of November, one thousand nine hundred and forty-five, in a single copy, in the English and French languages, of which certified copies will be communicated by the Government of the United Kingdom to the Governments of all the Members of the United Nations.

The Charter of National Commissions for Unesco

Preamble

Whereas the purpose of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, as assigned to it by its Constitution, is to contribute to peace and security by promoting collaboration among the nations through education, science and culture in order to further universal respect for justice, for the rule of law and for the human rights and fundamental freedoms which are affirmed for the peoples of the world, without distinction of race, sex, language or religion, by the Charter of the United Nations ,

Whereas it is essential, if the Organization is to achieve this purpose, that in each Member State it should have the active support of the intellectual and scientific communities and the co-operation of the population,

*As approved in resolution 7/42 adopted by the General Conference of Unesco at its twentieth session.

Considering the framework provided by Article VII of the Constitution, which stipulates to this end that 'each Member State shall make such arrangements as suit its particular conditions for the purpose of associating its principal bodies interested in educational, scientific and cultural matters with the work of the Organization, preferably by the formation of a National Commission broadly representative of the Government and such bodies',

Whereas National Commissions, established under Article VII of the Constitution, are helping in an effective way to make Unesco's objectives better known, broaden its range of influence and promote the execution of its programme, by involving the intellectual and scientific communities of their respective countries in this work,

Whereas the General Conference, on various occasions and particularly at its nineteenth session, has emphasized the need to associate Member States, through their National Commissions, more closely with the formulation, implementation and evaluation of the Organization's programmes, and has recommended that National Commissions be strengthened as advisory, liaison, information and executive bodies and that co-operation between National Commissions be furthered at the subregional, regional and interregional levels,

The General Conference, meeting in Paris its twentieth session, this twenty-seventh day of November 1978 approves the present Charter of National Commissions for Unesco.

Article I. Purpose and functions

1. The function of National Commissions is to involve in Unesco's activities the various ministerial departments, agencies, institutions, organizations and individuals working for the advancement of education, science, culture and information, so that each Member State may :
 - a) contribute to the maintenance of peace and security and the common welfare of mankind by participating in the activities of Unesco which aim to advance the mutual knowledge and understanding of peoples, give fresh impulse to popular education and to the spread of culture, and preserve, increase and diffuse knowledge;

- b) play and ever-increasing role in Unesco's work, and particularly in the formulation and execution of its programmes.
2. For this purpose, National Commissions :
- a) co-operate with their governments and with services, organizations, institutions and individuals concerned with questions within Unesco's competence;
 - b) encourage participation of National, governmental and non-governmental institutions and various individuals in the formulation and execution of Unesco's programmes so as to secure for the Organization all the intellectual, scientific, artistic or administrative assistance that it may require;
 - c) disseminate information on the objectives, programme and activities of Unesco and endeavour to arouse public interest in them.
3. In addition, and depending on the requirements and arrangements of each Member State, National Commissions may :
- a) participate in the planning and execution of activities entrusted to Unesco which are undertaken with the assistance of the United Nations Development Programme (UNDP), the United Nations Environment Programme (UNEP), the United Nations Fund for Population Activities and other international programmes ;
 - b) participate in the search for candidates for Unesco posts financed under the Regular Programme or from extra-budgetary sources, and in the placement of Unesco fellowship holders;
 - c) participate with other National Commissions in joint studies on matters of interest to Unesco;
 - d) undertake on their own initiative other activities related to the general objectives of Unesco.
- 4 National Commissions collaborate with each other and with Unesco's Regional Offices and centres in fostering regional, subregional and bilateral co-operation in education, the sciences, culture and information, particularly through the joint formulation and execution of programmes. This co-operation may bear upon the preparation, implementation and evaluation of projects and may take the form of joint surveys, seminars, meetings and conferences and exchanges of information, material and visits.

Article II. Role of National Commissions in their relations with Member States

1. Each Member State defines the responsibilities of its own National Commission. In general, National commissions :
 - a) foster close liaison between State agencies and services, professional and other associations, universities and other centres of research and education, and other institutions concerned with education, the sciences, culture and information;
 - b) co-operate with the delegations of their respective governments at the General Conference and at other intergovernmental meetings convened by Unesco, *inter alia* by preparing the contributions of their governments to the work of these meetings;
 - c) follow the development of Unesco's programme and call the attention of the appropriate agencies to the potential benefits of international co-operation;
 - d) contribute to national activities related to Unesco's programme and to the evaluation thereof;
 - e) provide a channel for disseminating information obtained from other countries on matters of domestic interest in education, the sciences, culture and information;
 - f) encourage, at the national level, interdisciplinary dialogue and co-operation between institutions concerned with education, the sciences, culture and information, with a view to helping to bring intellectual resources to bear on certain priorities for development.
2. Depending on the arrangements made by each Member State, National Commissions may also be expected, *inter alia* :
 - a) to assume, alone or in collaboration with other bodies, responsibility for the operation of Unesco projects in the country and for national participation in subregional, regional, or international Unesco activities;
 - b) to inform national agencies and institutions of the conclusions and recommendations adopted by the General Conference or by other meetings, or included in studies and reports; to encourage their discussion in the light of national needs and priorities; and to provide for such follow-up activities as may be required.

Article III. Services rendered to Unesco by National Commissions

1. In each Member State, the National Commission ensures the permanent presence of Unesco in its country and contributes to the Organization's effort to promote international co-operation in the field of intellectual activities.
2. National Commissions are important sources of information for Unesco on national requirements and priorities in regard to education, science, culture and information, thereby enabling the Organization to take Member States' requirements more fully into account when preparing its programmes. They also contribute to the Organization's standard-setting work and to the orientation or execution of its programme by making their views known when surveys or inquiries are carried out and by replying to questionnaires.
3. National Commissions disseminate information :
 - a) to the mass media and the general public, on Unesco's objectives, programmes and activities;
 - b) to individuals and institutions concerned with any aspect of Unesco's work
4. National Commissions must be able to contribute effectively to the implementation of Unesco's programme :
 - a) by mobilizing on its behalf the assistance and support of the country's specialized communities;
 - b) by assuming operational responsibility for some of Unesco's programme activities.

Article IV. Responsibilities of Member States towards National Commissions

1. It is incumbent upon each Member State, under Article VII of the Constitution, to provide its National Commission with the status, structure and resources necessary to enable it effectively to discharge its responsibilities to Unesco and to the Member State.
2. Each National Commission will normally include representatives of ministerial departments, services and other bodies interested in matters of education, science, culture and information, as well as representative individuals belonging to the specialized communities involved. Its members

should be sufficiently senior and competent to secure for it the support and co-operation of ministries, services, national institutions and persons capable of contributing to Unesco's work.

3. National Commissions may include executive and standing committees, co-ordinating bodies, subcommissions and any other subsidiary body, as appropriate.
4. For their effective operation, National Commissions require :
 - a) a legal status which is consistent with Article VII of the Constitution of Unesco and the provisions of this Charter and which clearly defines the responsibilities vested in the National Commission, its membership, the conditions governing its operation and the resources on which it may draw;
 - b) a permanent secretariat, provided with :
 - i) a high-level staff, whose status, and in particular that of its Secretary-General, should be clearly defined, and who should be appointed for a sufficiently long period to ensure the necessary continuity of experience;
 - ii) sufficient authority and financial means to enable it to carry out efficiently the functions specified in this Charter and to increase its participation in the activities of the Organization.
5. It is important for close collaboration to be established in each Member State between its permanent delegation to Unesco and its National Commission.

Article V. Responsibilities of Unesco towards National Commissions

1. It is incumbent upon the Director-General of Unesco to take the measures that he deems most appropriate in order to involve National Commissions in the formulation, implementation and evaluation of the Organization's programme and activities and to ensure that close liaison is established between its various regional services, centres and offices and the National Commissions.
2. The Organization fosters the development of National Commissions and supplies them, to the utmost of its ability, with the facilities needed for the discharge of their functions :

- a) by giving advice and making available the services of consultants or members of the Secretariat in order to assist Member States, at their request, to establish or reorganize their National Commission;
 - b) by providing training for new Secretaries-General and other officials of National Commissions;
 - c) by providing them with material assistance;
 - d) by informing them of all missions of visiting Unesco officials and consultants and of any other Unesco activity planned in their country;
 - e) by providing them with documentation and information materials;
 - f) by providing support for the National Commissions in the translation, adaptation and dissemination of the publications and documents of Unesco in national languages, and assistance in the production of their own publications.
3. Unesco can extend and develop its action through National Commissions by :
- a) entering into contracts with them, wherever necessary, for the execution of activities included in its programme;
 - b) providing financial support for regular subregional and regional meetings held by National Commissions for the purpose of discussing common concerns, formulating proposals relating to the programmes and arranging for the joint execution of specific projects;
 - c) providing advice and technical support for such meetings through the participation of Unesco officials;
 - d) fostering the establishment of co-operative relationships enabling the decisions taken at subregional and regional meetings to be followed up;
 - e) providing financial and technical support for the liaison machinery established by National Commissions;
 - f) fostering the organization of meetings of Secretaries-General, particularly in connection with sessions of the General Conference.
4. Unesco encourages contacts between the National Commissions of the different regions by continuing and increasing the support it gives to :
- a) meetings of groups of Secretaries-General from all

- regions to exchange ideas and experiences on specific problems;
- b) interregional collective consultations of Secretaries-General of National Commissions;
 - c) National Commissions of one region wishing to send an observer to the conferences of National Commissions of other regions;
 - d) joint projects and other co-operative activities undertaken by National Commissions of different regions.

List of Member States
at 1 January 1987 and dates
at which they became
Members of the Organization

Afghanistan	4 May 1948
Albania	16 October 1958
Algeria	15 October 1962
Angola	11 March 1977
Antigua and Barbuda	15 July 1982
Argentina	15 September 1948
Australia	4 November 1946
Austria	13 August 1948
Bahamas	23 April 1981
Bahrain	18 January 1972
Bangladesh	27 October 1972
Barbados	24 October 1968
Belgium	29 November 1946
Belize	10 May 1982
Benin	18 October 1960
Bhutan	13 April 1982
Bolivia	13 November 1946
Botswana	16 January 1980
Brazil	4 November 1946
Bulgaria	17 May 1956
Burkina Faso	14 November 1960
Burma	27 June 1949
Burundi	16 November 1962
Byelorussian Soviet Socialist Republic	12 May 1954
Canada	4 November 1946
Cameroon	11 November 1960
Cape Verde	15 February 1978
Central African Republic	11 November 1960
Chad	19 December 1960
Chile	7 July 1953
China	4 November 1946
Colombia	31 October 1947
Comoros	22 March 1977

Congo	24 October 1960
Costa Rica	19 May 1950
Côte d'Ivoire	27 October 1960
Cuba	29 August 1947
Cyprus	6 February 1961
Czechoslovakia	4 November 1946
Democratic Kampuchea	3 July 1951
Democratic People's Republic of Korea	18 October 1974
Democratic Yemen	15 October 1968
Denmark	4 November 1946
Dominica	9 January 1979
Dominican Republic	4 November 1946
Ecuador	22 January 1947
Egypt	4 November 1946
El Salvador	28 April 1948
Equatorial Guinea	29 November 1979
Ethiopia	1 July 1955
Fiji	14 July 1983
Finland	10 October 1956
France	4 November 1946
Gabon	16 November 1960
Gambia	1 August 1973
German Democratic Republic	24 November 1972
Germany, Federal Republic of	11 July 1951
Ghana	11 April 1958
Greece	4 November 1946
Grenada	17 February 1975
Guatemala	2 January 1950
Guinea	2 February 1960
Guinea-Bissau	1 November 1974
Guyana	21 March 1967
Haiti	18 November 1946
Honduras	16 December 1947
Hungary	14 September 1948
Iceland	8 June 1964
India	4 November 1946
Indonesia	27 May 1950
Iran, Islamic Republic of	6 September 1948
Iraq	21 October 1948
Ireland	3 October 1961

Israel	16 September 1949
Italy	27 January 1948
Jamaica	7 November 1962
Japan	2 July 1951
Jordan	14 June 1950
Kenya	7 April 1964
Kuwait	18 November 1960
Lao People's Democratic Republic	9 July 1951
Lebanon	4 November 1946
Lesotho	29 September 1967
Liberia	6 March 1947
Libyan Arab Jamahiriya	27 June 1953
Luxembourg	27 October 1947
Madagascar	10 November 1960
Malawi	27 October 1964
Malaysia	16 June 1958
Maldives	18 July 1980
Mali	7 November 1960
Malta	10 February 1965
Mauritania	10 January 1962
Mauritius	25 October 1968
Mexico	4 November 1946
Monaco	6 July 1949
Mongolia	1 November 1962
Morocco	7 November 1956
Mozambique	11 October 1976
Namibia	2 November 1978
Nepal	1 May 1953
Netherlands	1 January 1947
New Zealand	4 November 1946
Nicaragua	22 February 1952
Niger	10 November 1960
Nigeria	14 November 1960
Norway	4 November 1946
Oman	10 February 1972
Pakistan	14 September 1949
Panama	10 January 1950
Papua New Guinea	4 October 1976
Paraguay	20 June 1955
Peru	21 November 1946

Philippines	21 November 1946
Poland	6 November 1946
Portugal	12 March 1965
Qatar	27 January 1972
Republic of Korea	14 June 1950
Romania	27 July 1956
Rwanda	7 November 1962
Saint Christopher and Nevis	26 October 1983
Saint Lucia	6 March 1980
Saint Vincent and the Grenadines	15 February 1983
Samoa	3 April 1981
San Marino	12 November 1974
Sao Tome and Principe	22 January 1980
Saudi Arabia	4 November 1946
Senegal	10 November 1960
Seychelles	18 October 1976
Sierra Leone	28 March 1962
Somalia	15 November 1960
Spain	30 January 1953
Sri Lanka	14 November 1949
Sudan	26 November 1956
Suriname	16 July 1976
Swaziland	25 January 1978
Sweden	23 January 1950
Switzerland	28 January 1949
Syrian Arab Republic	16 November 1946
Thailand	1 January 1949
Togo	17 November 1960
Tonga	29 September 1980
Trinidad and Tobago	2 November 1962
Tunisia	8 November 1956
Turkey	4 November 1946
Uganda	9 November 1962
Ukrainian Soviet Socialist Republic	12 May 1954
Union of Soviet Socialist Republics	21 April 1954
United Arab Emirates	20 April 1972
United Republic of Tanzania	6 March 1962
Uruguay	8 November 1974
Venezuela	25 November 1946
Viet Nam	6 July 1951

Yemen	2 April 1962
Yugoslavia	31 March 1950
Zaire	25 November 1960
Zambia	9 November 1964
Zimbabwe	22 September 1980

Associate Members

British Virgin Islands	26 October 1983
Netherlands Antilles	24 November 1983

พิมพ์ที่ บริษัท อมรินทร์ พรินติง กรุ๊ป จำกัด
๔๑๓/๒๗ - ๓๖ ถนนอรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

โทร. ๔๒๔๒๘๐๐ - ๑

นายชูเกียรติ อุทกะพันธุ์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๓๐